ბოლშევიკური ორგანო საქართველოს, შეერთებით

კომუნისტი

საქ. კ.პ.(ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

ფასი 10 კაპ.

ივნისი 20 1937 წ. № 139 (4940)

მხურვალე ბოლშევიკური სალამი საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბ) მებრძოლ ორგანოს, ლენინურ-სტალინური ნაციონალური პოლიტიკის ერთგულ გამტარებელს — „ზარია ვოსტოკას" სახელოვან **XV** წლისთავზე!

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი და თბილისის კომიტეტი-„ზარია ვოსტოკას"

ბოლშევიკური სალამი საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) მებრძოლ ორგანოს „ზარია ვოსტოკას" მისი თხუთმეტი წლისთავზე.

„ზარია ვოსტოკამ" დიდი როლი ითამაშა ლენინურ - სტალინური ნაციონალური პოლიტიკის გატარების საქმეში, რაზმავდა რა ამიერკავკასიის მშრომელთა ფართო მასებს სოციალიზმის გამარჯვებისათვის ბრძოლაში.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი და თბილისის კომიტეტი დარწმუნებული არიან, რომ „ზარია ვოსტოკა" მომავალშიაც მაღლა ატარებს **ლენინ-სტალინის** პარტიის უძლეველ დროშას, გააჩაღებს ბოლშევიკურ კრიტიკას და თვითკრიტიკას, განუხრელად იბრძოლებს ბოლშევიზმის დაუფლების შესახებ დიდი **სტალინის** ლოზუნგის განსახორციელებლად, დაუნდობლად გამოამჟღავნებს და გაანადგურებს ხალხის მტრებს, შეამჭიდროვებს მშრომელ მასებს კომუნიზმის ახალი გამარჯვებებისათვის ბრძოლაში.

საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ი და თბ. კომიტეტი.

სახელოვანი იუბილე

დღეს ამიერკავკასიის პარტიული ორგანიზაციები და მათთან ერთად ამიერკავკასიის სოციალისტური რესპუბლიკის მთელი მშრომელი მოსახლეობა კმაყოფილების გრძნობით აღნიშნავს მებრძოლი კომუნისტური გაზეთის „ზარია ვოსტოკას" არსებობის, ბრძოლისა და გამარჯვებათა 15 წლისთავს.

„ზარია ვოსტოკა" შეიქმნა 1922 წელს, როგორც საკ. კ. პ. (ბ) ამიერკავკასიის სამხარეო კომიტეტისა და ამიერკავკასიის ცკაის მებრძოლი ორგანო. მან თავიდანვე ბრწყინვალედ აითვისა ბოლშევიკური ბუნდოვანი სიტყვის საუკეთესო ტრადიციები და ბრძოლის ის მეთოდები, რომლებიც ამიერკავკასიის პარტიულ ორგანიზაციებში ჩაისახა და განვითარდა ძველი პროლეტარიატის ბელადის დიდი სტალინის უშუალო ხელმძღვანელობით.

ამიერკავკასიის ფედერაციის, რომელიც 1922 წელს შეიქმნა ლენინისა და სტალინის ინიციატივითა და ხელმძღვანელობით, უდიდესი ამოცანები ჰქონდა დასახული. ეს ამოცანები მდგომარეობდა, უწინარეს ყოვლისა, ამიერკავკასიის მშრომელ ხალხთა მეგობრული კავშირის აღდგენასა და განმტკიცებაში, ლენინ-სტალინის ნაციონალური პოლიტიკის ურყევად გატარების საფუძველზე ამიერკავკასიის რესპუბლიკათა სამეურნეო ლონისძიებათა გაერთიანებაში და მათ ეკონომიურ განვითარებაში დიდმპყრობლური ნაციონალიზმისა და ადგილობრივი შოვინიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში.

ქართველი ნაციონალ-უკლონისტები, ხალხის საზიზღარი მტრები, გერმანია-იაპონიის მოსყიდული აგენტების სამზის წყეული ბუდუ მდივნის, მ. ოკუჯავას, ს. ჭავთარაძის და სხვათა მეთაურობით, ყოველნაირად ცდილობდნენ ამიერკავკასიის ფედერაციის ჩაშლას, ისინი განაგრძობდნენ და კიდევ უფრო აღრმავებდნენ მენშევიზმის ტრადიციებს, ამიერკავკასიის ერების ერთმანეთზე წყასიანებას, ცდილობდნენ მათში ეროვნული შუღლის ჩამოგდებას და ამით ხელს უშლიდნენ ამიერკავკასიის საბჭოთა რესპუბლიკების განვითარებას.

დიდი სტალინის მიერ შექმნილმა ამიერკავკასიის სახელოვანმა პარტიულმა ორგანიზაციებმა, დიდი სტალინის უშუალო მზრუნველობითა და დახმარებით, გაანადგურეს ხალხის ეს საზიზღარი მტრები, განმტკიცეს ამიერკავკასიის ხალხთა სტალინური მეგობრობა და თანამშრომლობა, და წინათ ჩამორჩენილი ამიერკავკასიის აგრარული რესპუბლიკები გამოიყვანეს მოწინავე საბჭოთა რესპუბლიკების რიგებში.

ამიერკავკასიაში პარტიის პოლიტიკის ამ ბრწყინვალე გამარჯვებაში გაზეთმა „ზარია ვოსტოკამ" უდიდესი როლი ითამაშა. იგი იყო პარტიის უბასრესი იარაღი, რომელსაც მაღლა ეჭირა ლენინ-სტალინური ინტერნაციონალიზმის დროშა, რომელიც პარტიისა და ხელისუფლების გარშემო რაზმავდა მშრომელ ხალხს, ამაღლებდა მათ იდეურ - პოლიტიკურ დონეს, იგი დაუნდობლად ლენინურ-სტალინური პრინციპულობით ამხელდა ხალხის საზიზღარ მტრებს, უკლონისტროკისტებს, მემარჯვენე მახინჯებს და ყველა ჯურის სხვა კონტრრევოლუციონერებს, და ბოლშევიკური ბეჭდვითი სიტყვის ბასრი იარაღით ჰგმირავდა მათ. ამით აიხსნება ის უდიდესი სიყვარული და ავტორიტეტი, რომელიც მან სამართლიანად მოიპოვა ამიერკავკასიის მშრომელთა მასებში.

მრავალ მიღწევასთან ერთად მუშაობის ცალკეულ ეტაპებზე „ზარია ვოსტოკას" წარსულ მუშაობას ახასიათებდა მთელი რიგი სერიოზული შეცდომებიც.

გაზეთმა, რომელსაც ერთ დროს რედაქტორობდა ამჟამად გამომქცევნებული ხალხის მტერი მამია ორაბელაშვილი, ვერ შესძლო თავის დროზე ნიღაბი ჩამოეხსნა და ეხმიანებინა ხალხის დაუძინებელი მტერის, თავლთმაქცი ბ. ლომინაძე და მისი დამჭაშები, რომლებმაც ხელი იგდეს ა.-ჯ. სამხარეო კომიტეტის ხელმძღვანელობაზე.

1931 წელს გაზეთმა სათანადო ბრძოლა ვერ აწარმოვა საკოლმეურნეო მშენებლობაში პარტიული ხაზის გამრუდებასთან, „ატამანშინასთან" და გგუფობრივობასთან.

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1931 წლის 31 ოქტომბრის გადაწყვეტილებით და პირადად ამხანაგი სტალინის მითითებით — ამხანაგ ლავრენტი ბერიას უშუალო ხელმძღვანელობით იწყება ახალი მძლავრი მობრუნება ამიერკავკასიის პარტიული ორგანიზაციების მუშაობაში. ამის შემდგომი ისტორია არის ისტორია ამიერკავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციების გმირული ბრძოლისა პარტიის გენერალური ხაზის სიწმინდის დასაცავად ამიერკავკასიის ხალხთა შორის სტალინური მეგობრობის განმტკიცებისათვის, ამიერკავკასიის ფედერაციაში შემავალი რესპუბლიკების სწრაფი კულტურულ - ეკონომიური აღმავლობისათვის.

ამ უკანასკნელი ხუთწლედის მანძილზე „ზარია ვოსტოკას" ნაყოფიერი მუშაობა არაერთხელ აღუნიშნავთ პარტიის ცენტრალურ ორგანო „პრავდას", ჟურნალ „პარტიინოე სტროიტელსტვოს", „ბოლშევიკს" და „ბოლშევისტსკაია პეჩატს".

„ზარია ვოსტოკამ" შესძლო სოციალისტური შეჯიბრების გაშლა ბეზენჩუკის მოწინავე რაიონსა და ამიერკავკასიის კოლმეურნეობებს შორის, ყოველდღიურად, სისტემატურად და ოპერატიულად აშუქებდა შეჯიბრების მსვლელობას („პრავდა"), რითაც მან პრინციპულ სიმაღლეზე აიყვანა საკოლმეურნეო წყობილების განმტკიცებისათვის ბრძოლა.

„ზარია ვოსტოკას" მოღვაწეობის ისტორიის ფურცლებს ამშვენებს მისი საუცხოო გამოცემა „ძველი მუშების ნაამბობი დიდი ბელადის შესახებ", სადაც მოცემულია თვითონ „ზარია ვოსტოკას" მიერ შეგროვებული მასალები იმის შესახებ, თუ ხალხთა ბელადი დიდი სტალინი როგორ ჰქმნიდა საქართველოსა და ამიერკავკასიის პარტიულ ორგანიზაციებს, როგორ რაზმავდა მასებს პროლეტარული რევოლუციისათვის, მენშევიკებისა და სხვა ლიკვიდატორების წინააღმდეგ საბრძოლველად. ეს კრებული დიდ სამსახურს უწევს პარტიულ მასებს საკ. კომ. პარტიის (ბ) ისტორიის შესწავლის საქმეში.

ამიერკავკასიის ფედერაციამ შეასრულა თავისი ისტორიული მისია და ბრწყინვალედ დაამთავრა თავისი მუშაობა. მრავალეროვნებიან ამიერკავკასიაში მან დაამყარა ხალხთა სტალინური მეგობრობა, ამიერკავკასიის რესპუბლიკები გადააქცია წმოწინავე ინდუსტრიულ - აგრარულ რესპუბლიკებად, აყვავებული სოციალისტური სოფლის ძეურნეობით, უძვირფასესი ტექნიკური, ცივილიზაციური და სუბტროპიკული კულტურებით. მაღალ საფეხურზე აიყვანა ფორმით ნაციონალური და შინაარსით სოციალისტური კულტურა.

ახალი სტალინური კონსტიტუციის საფუძველზე ამიერკავკასიის ფედერაცია უკვე ლიკვიდირებულია. საქართველოს, აზერბაიჯანის და სომხეთის სოციალისტური საბჭოთა რესპუბლიკები უშუალოდ შედიან საბჭოთა რესპუბლიკების დიდ კავშირში, როგორც თანასწორუფლებიანი მოკავშირე რესპუბლიკები.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ხელმძღვანელობით „ზარია ვოსტოკა" კიდევ უფრო გააძლიერებს თავის მუშაობას ამიერკავკასიის რესპუბლიკათა შორის განუყრელი კავშირის განსამტკიცებლად გამანადგურებელ ლაშვარს ჩასცემს მათ, ვინც შეეცდება ამ კავშირის შესუსტებას.

„ზარია ვოსტოკა", შეიარაღებული ბოლშევიკური პრესის საუკეთესო ტრადიციებით და ბრძოლის ბოლშევიკური მეთოდებით, შემდეგშიაც შეასრულებს თავისი ბრწყინვალე მოღვაწეობის გზას, კიდევ უფრო მაღლა ასწევს ლენინურ-სტალინური ინტერნაციონალიზმის დროშას, და კიდევ უფრო ბასრ იარაღად გადაქცევა კომუნიზმის მტრების წინააღმდეგ.

მხურვალე სალამი საბჭოთა ამიერკავკასიის ბოლშევიკური პრესის ორგანოს „ზარია ვოსტოკას"!

ძირსდაუშვებლად გადაფრენა მარშრუტით მოსკოვი-ჩრდილოეთის პოლუსი-ჩრდილო ამერიკა

ძირსდაუშვებლად გადაფრენის, მარშრუტი მოსკოვი - ჩრდილოეთის პოლუსი - ჩრდილო ამერიკა, მონაწილენი საბჭოთა კავშირის გმირები მზხანაგები ჩკალოვი, ბაიდუკოვი და ბელიაკოვი

18 ივნისს გათენებისას, 4 საათსა და 05 წუთზე მჭელკოვოს აეროდრომიდან მიცემულ იქნა სვარჯი

მოსკოვი, 18 ივნისი (საქტასი). მთავრობამ დააკმაყოფილა საბჭოთა კავშირის გმირების მზხანაგების ჩკალოვის, ბაიდუკოვისა და ბელიაკოვის თხოვნა, რომ მათ ნება დართოდათ გადაფრენა ლიყვნენ ჩრდილოეთის პოლუსით ჩრდილო ამერიკაში.

გადაფრენის მოსაწყობად გამოყოფილია მთავრობის კომისია შემდეგი შემადგენლობით: ამხ. რუხიმოვიჩი, მ. კაგანოვიჩი, ა. ტუპოლევი, ი. ალწსინი და იანსონი.

გადაფრენა ხდება თვითმფრინავით „ანტ-25", რომელსაც აქვს მოტორი „ამ-34". თვითმფრინავის ეკიპაჟს შეადგენენ საბჭოთა კავშირის გმირები, მზხანაგები ჩკალოვი. ბაიდუკოვი და ბელიაკოვი.

1937 წლის 18 ივნისს გათენებისას, 4 საათსა და 05 წუთზე, მოსკოვის ახლო მდებარე შჭელკოვოს აეროდრომიდან მიცემულ იქნა სტარტი, და თვითმფრინავმა აიღო კურსი მარშრუტით: მოსკოვი — თეთრი ზღვა, კოლის ნახევარკუნძული — ფრანც იოსების მიწა — ჩრდილოეთის პოლუსი და შემდეგ ჩრდილოეთის ყინულოვანი ოკეანით ჩრდილო-ამერიკისაკენ.

რადიოგრამები, მიღებული კომისიის მიერ თვითმფრინავიდან „ანტ—25" გადაფრენის მსვლელობის შესახებ

5 საათი და 10 წუთი. მისმინეთ 54,92 მეტრის ტალღაზე, გადმომეცით 53,24 მეტრის ტალღაზე. ვიმყოფები უგლიჩში. სამოტორო ნაწილი კარგად მუშაობს. საუკეთესო სურვილები.

ბაიდუკოვი

6 საათი და 21 წუთი. თქვენი კარგად მესმის. ვიმყოფები ჩერეპოვეცში. მატერიალური ნაწილი საუცხოოდ მუშაობს. სალამი.

ბაიდუკოვი

7 საათი და 30 წუთი. თქვენი მივიღე. ვიმყოფები ბელოზერსკში. გზის სიჩქარე 160 კილომეტრია საათში. სიმაღლე 1.300 მეტრი. მატერიალური ნაწილი კარგად მუშაობს.

ბაიდუკოვი

8 საათი და 11 წუთი. ვიმყოფები ლეკშმოზერში. სიმაღლე 1.370 მეტრი. ყველაფერი რიგზეა.

ბელიაკოვი

9 საათი და 25 წუთი. თქვენი მივიღე. ხელს გვიშლის ატმოსფერული განმუხტვა. სიმაღლე 1.430 მეტრი. ყველაფერი რიგზეა. ვიმყოფები ონეგაში.

ბელიაკოვი

10 საათი და 11 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. სიმაღლე 1.150 მეტრი. ვიმყოფები — განედი 65 გრადუსი 05 წუთი, გრძედი 38 გრადუსი.

ბელიაკოვი

11 საათი და 24 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. სიმაღლე 1.800 მეტრი. კოლის ნახევარკუნძული.

ბელიაკოვი

12 საათი და 32 წუთი. თქვენი არ მესმის. ვიმყოფები — განედი 68 გრადუსი. გრძედი 38 გრადუსი. სიმაღლე 2500 მეტრია. მივდივართ ღრუბელთა ორ შრეს შუა.

ბელიაკოვი

14 საათი და 05 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. ვიმყოფები — განედი 70 გრადუსი 40 წუთი, გრძედი 38 გრადუსი. მისმინეთ 26,35 მეტრის ტალღაზე. 11 საათზე დავინახე გემი. გადმოგცემთ 26,35 მეტრის ტალღაზე.

ბელიაკოვი

15 საათი და 30 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. მისმინეთ 26,36 მეტრის ტალღაზე. ცუდად მესმის 32.8 მეტრის ტალღაზე (გადმოცემა შესწყდა).

ბელიაკოვი

16 საათი და 30 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. მისმინეთ 54,93 მეტრის ტალღაზე. მოსკოვის ცუდად მესმის. დიქსონის არ მესმის. ვიმყოფები განედი 72 გრადუსი და 07 წუთი, გრძედი 38 გრადუსი და 08 წუთი. საუცხოო ამინდია, ზღვა ღრუბლებით არის დაფარული. მოტორის ბრუნი 1.700. ჰაერის ტემპერატურა —10 გრადუსი ცელსიუმით. ფრენის სიმაღლე 2.800 მეტრი.

ჩკალოვი, ბაიდუკოვი, ბელიაკოვი

17 საათი და 23 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. ვიმყოფები განედი 72 გრადუსი და 40 წუთი, გრძედი 38 გრადუსი და 10 წუთი. გვისმენეთ 54,92 მეტრის ტალღაზე.

ბელიაკოვი

19 საათი და 13 წუთი. ვიმყოფები დაახლოვებით გრძედის 44 გრადუსზე, განედის 76 გრადუსზე. ვუვლით ღრუბლებს კურსით 60. ზეთი რიგზეა. მოტორი კარგად მუშაობს. აცივდა, მივდივართ რუდოლფის მიმართულებით. გეზს ავიღებთ შუქურის მიხედვით.

ბელიაკოვი

20 საათი და 30 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. განედი 78 გრადუსი და 10 წუთი, გრძედი 51 გრადუსი. მივდივართ ბრმა ფრენით. სიმაღლე 4.080 მეტრი. თვითმფრინავი ცოტათი დაიფარა ყინულით.

ბელიაკოვი

22 საათი და 10 წუთი. ვიმყოფები ფრანც იოსების მიწაზე, ყველაფერი რიგზეა.

ბელიაკოვი

19 ივნისი, 2 საათი და 12 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. მივდივართ 58 პერიდიანით პოლუსისკენ. მარჯვნივ ციკლონია. ქვემოდ სწორი ღრუბლის ფენაა. ფრენის სიმაღლე 4.400 მეტრია.

ბელიაკოვი.

4 საათი და 10 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. ვიმყოფები განედის 85 გრადუსსა და 10 წუთზე, გრძედის 52 გრადუსსა და 00 წუთზე. ამინდი მშვენიერია.

ბელიაკოვი.

5 საათი და 10 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. ვიმყოფები განედის 86 გრადუსსა და 20 წუთზე, გრძედის 60 გრადუსსა და 00 წუთზე. მოუვლით ციკლონს მარცხნით.

ბელიაკოვი.

6 საათი და 20 წუთი. თქვენი არ მესმის. ვიმყოფები განედის 87 გრადუსსა და 40 წუთზე, გრძედის 45 გრადუსზე.

ბელიაკოვი.

7 საათი და 15 წუთი. ვიმყოფები განედის 88 გრადუსსა და 40 წუთზე, გრძედის 33 გრადუსსა და 00 წუთზე.

ბელიაკოვი.

8 საათი და 15 წუთი. ყველაფერი რიგზეა, გადავფრინდით პოლუსზე, ზურგის ქარია, ყინულები, ღია თეთრი ყინულის მინდვრები ბზარებითა და ნაპრალებით. მზნეთა ვართ, ფრენის სიმაღლე 4.200 მეტრია.

ბელიაკოვი.

9 საათი და 32-37 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. თქვენი არ მესმის.

ბაიდუკოვი.

10 საათი და 25 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. სიმაღლე 4 ათასი მეტრია. ვიმყოფები დაახლოვებით განედის 84 გრადუსზე, დასავლეთი გრძედის 110 გრადუსზე.

მოსკოვი, კრემლი. სტალინს.

პოლუსი უკან მოვიტოვეთ. მივდივართ მიუვალ პოლუსზე. აღსავსე ვართ სურვილით შევასრულოთ თქვენი დავალება. ეკიპაჟი თავს კარგად გრძნობს.

11 საათი და 15 წუთი. ყველაფერი რიგზეა. გადავდივართ ამერიკასთან კავშირზე. ფრენის სიჩქარე ღრუის 200 კილომეტს საათში. იმედი მაქვს 10 საათსა და 40 წუთზე (გრინვიჩის დროით) ვიქნე პატრიკის კუნძულზე.

ბელიაკოვი.

„ანტ—25"-ის პოლუსზე

მოსკოვი - ჩრდილოეთის პოლუსი-ჩრდილო ამერიკის გადაფრენის შტაბში მოდენიფე ყინულის მეზამთრეებისაგან მიღებულია შემდეგი რადიოგრამა:

„გარკვევით გვესმოდა ჩვენს თავზე თვითმფრინავი.

პაპანინი, კრენკელი".

„ანტ—25"-ის კავშირი ანკორეჯის რადიოსადგურთან

ნიუ-იორკი, 19 ივნისი (საქტასი). როგორც იუნაიტედ პრესის საააგენტოს ვაშინგტონელი კორესპონდენტი გადმოგვცემს, სამხედრო სამინისტრო იუწყება, რომ ანკორეჯის რადიოსადგურმა თვითმფრინავ „ანტ-25"-გან 23 საათსა და 10 წუთზე ნიუ-იორკის საზაფხულო დროით მიიღო რადიოგრამა, რომელშიაც იუწყებიან თვითმფრინავის ადგილმდებარეობას. ამ რადიოგრამის თანახმად, თვითმფრინავი იმყოფებოდა: განედი 85 გრადუსი, გრძედი 58 გრადუსი.

ფრანსარქვიკის გადაფრენის მონაწილეთა დაჯილდოება სსრ კავშირის ორდენებით

სსრ კავშირის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის დადგენილება

სსრ კავშირის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტი ადგენს:

თვითმფრინავ „ნ—120"-ის ეკიპაჟი დაჯილდოებულ იქნას სსრ კავშირის ორდენებით იმ განსაკუთრებული ოსტატობისათვის, რომელიც მან გამოიჩინა უძნელეს პირობებში გადაფრენას შემდეგი ნაირშრუტით: მოსკოვი—კრასნოიარსკ — იაკუტსკ — ვერხნე — კოლიმსკ — ანადირი — შმიდტის კონცხი — ჩელუსკინის კონცხი — დ ჟანის კუნძული — ამდერმა — არხანგელსკ — მოსკოვი დაახლოვებით სულ 24 ათას კილომეტრის მანძილზე:

1. ხომალდ ნ-120-ის მეთაური, პილოტი ამხ. ფაბი ბრუნის-ძე **ფარიზი** — წინად **შრომის წითელი დროშის** ორდენით დაჯილდოებული — **ლენინის ორდენით,**

2. მეორე პილოტი ამხ. ვლადიმერ ალექსანდრეს-ძე **პაიკოკ** — **შრომის წითელი დროშის ორდენით,**

3. შტურმანი ამხ. ალექსანდრე პავლეს-ძე **შტეპენკო** — **შრომის წითელი დროშის** ორდენით,

4. პირველი ბორტმექანიკოსი ამხ. მიხეილ ივანეს-ძე **ჩაგინი** — **შრომის წითელი დროშის** ორდენით,

5. მეორე ბორტმექანიკოსი ამხ. ვიქტორ ალექსანდრეს-ძე **დემიდოვი** — **საპატიო ნიშნის** ორდენით,

6. ჩრდილოეთის საზღვაო გზის მთავარსამმართველოს პოლიტსამმართველოს უფროსი ამხ. **აბრამ გრიგოლის-ძე ბასი** — **საპატიო ნიშნის** ორდენით,

7. „პრავდას" კორესპონდენტი ამხ. იშერ იზრაილის-ძე **ნიურენბერგი** — **საპატიო ნიშნის** ორდენით,

8. კინოოპერატორი ამხ. ევგენი ივანეს-ძე **ეფიმოვი** — **საპატიო ნიშნის** ორდენით.

სსრ კავშირის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარე მ. კალინინი.

სსრ კავშირის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის მდივანი ი. აკულოვი.

მოსკოვი. კრემლი.
1937 წ. 17 ივნისი.

სსრ კავშირს უნდა ჰქონდეს ყველაზე ძლიერი თავდაცვის უნარიანობა

ჩვენ მოვითხოვთ ახალი სესხის გამოშვებას

ამ დღეებში სადგ. თბილისის ტროკკისტების მავნებლური მოქმედების პასუხად, — ნათქვამია მიტინგზე გამოტანილ რეზოლუციაში, — ჩვენ, სადგურ თბილისის კონდუქტორთა მარქაფის მუშამოსამსახურენი, ვუერთდებით რა მოსკოვის რკინიგზელთა წინადადებას, მოვითხოვთ საბჭოთა მთავრობისაგან, რაც შეიძლება დაჩქარებით გამოუშვას ახალი სესხი, რათა ამით კიდევ უფრო მაღლა ავწიოთ ჩვენი სამხედრო ტექნიკა და სამხედრო თავდაცვის უნარიანობა.

ჩვენი ქვეყანა უძლეველია

თბილისის რაიაღმასკომის მუშამოსამსახურეთა მფრინავმა მიტინგმა მოისმინა პარტკომის მდივნის ამხ. ს. კურტანიძის ინფორმაცია მოსკოვის რკინიგზელთა წინადადებაზე ჩვენი სამშობლოს თავდაცვის უნარიანობის განმტკიცების სესხის გამოშვების შესახებ.

— ჩვენი ქვეყანა უძლეველია, ვერავითარი ტუხაჩევსკები, იაკირები, კორკები, ეიდემანები, ფელდმანები და სხვა კონტრრევოლუციურ - ტროკკისტულ - ზინოვიევურ-ბუხარინული პარაზიტები ვერ შეარყევენ სოციალიზმის ქვეყნის დიდი ერთგული დამცველი წითელი არმიის ძლიერებას. ყველა დივერსანტი, მავნებელი და ნაბოლარა ისევე გაისრისება პროლეტარული რევოლუციის რკინის ჭუსლით, როგორც გაისრისა ჩვენი სამშობლოს რვა მოღალატე, ცოფიანი ძაღლი, — ასე აცხადებდნენ მიტინგზე გამოსული ამხ. სულთანაშვილი, გოგოლაძე, ბუხაიძე, გამყრელიძე, ბურკიაშვილი, ცომაია, ბასილაია, სამადაბეგოვი და სხვ.

რაიაღმასკომის მუშა-მოსამსახურენი თავიანთ რეზოლუციაში მოითხოვენ, რათა საბჭოთა მთავრობამ დაჩქარებით გამოუშვას თავდაცვის უნარიანობის განმტკიცების სესხი.

მილიციის მუშაკთა გამოხმაურება

17 ივნისს, მუშაობის დამთავრების შემდეგ, შესდგა თბილისის მილიციის მე-7 განყოფილების მუშაკთა მფრინავი მიტინგი, რომელზედაც ინფორმაციით ახალი სესხის გამოშვების შესახებ გამოვიდა განყოფილების უფროსი ამხ. ს. ფრანგიშვილი.

მიტინგზე მიღებულ რეზოლუციაში ნათქვამია: კონტრრევოლუციონერ ტროკკისტ - ბუხარინელი ნაბოლარების ტუხაჩევსკის, უბორევიჩის, ფილდმანის, ეიდემანის, კორკის, იაკირის და სხვათა ბანდის მოქმედების პასუხად, რომელთაც სურდათ სისხლში ჩაეხრჩოთ ჩვენი სოციალისტური სამშობლო, შეესუსტებინათ წითელი არმიის ძლიერება, ვთხოვთ საბჭოთა მთავრობას — დაჩქაროს თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცების სესხის გამოშვება.

მარელისელთა პასუხი

18 ივნისს მარელისის მუშათა კლუბში მოწვეულ სახელდახელო მიტინგზე, რომელსაც 500 მუშა-მოსამსახურე და ინჟინერ-ტექნიკოსი ესწრებოდა, მოისმინეს მოსკოვის რკინიგზელთა წინადადება ახალი სესხის გამოშვების შესახებ.

მიტინგზე მიღებულ რეზოლუციაში ნათქვამია: „ჩვენ, მარელისის გრეხილი აგეჯეულობის მუშები, ინჟინერ - ტექნიკოსთა პერსონალი ვთხოვთ საბჭოთა მთავრობას — გამოუშვას ჩვენი ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცების სესხი, — ეს იქნება გამანადგურებელი ჯანსუხი საბჭოთა ხელისუფლების, მშრომელი ხალხის დაუძინებელ მტერთა. მავნებელ - დივერსანტთა მოქმედებაზე".

დადგენილება

საქართველოს სს რესპუბლიკის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის პრეზიდიუმისა საქართველოს სს რესპუბლიკის სასამართლოს თავმჯდომარედ ამხ. მ. მ. ისაკაძის დანიშვნის შესახებ

საქართველოს სსრ ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის პრეზიდიუმი ადგენს:

დაენიშნოს ამხ. მ. ხ. ელიავა მელიტონის-ძე ისაკაძე საქართველოს სსრ უზენაეს სასამართლოს თავმჯდომარედ.

საქართველოს სსრ ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარე—ფ. მახარაძე.

საქართველოს სსრ ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის მდივნის მოვალეობის ამსრულებელი — გ. ჩაშვილი.

1937 წ. 17 ივნისი. ქ. თბილისი.

მდგომარეობა ესპანეთში

ესპანეთის ფრონტებზე

(საკ. დეპ. სააგენტოს ცნობებით)

ცენტრალური ფრონტი

17 ივნისს მეამბოხეები განაგრძობდნენ მადრიდის განუწყვეტელ საართილერიო ბომბარდირებას. რესპუბლიკელთა არტილერია ყუმბარებს უშენდა მეამბოხეთა პოზიციებს ცენტრალური ფრონტის ხუთელ ბანძილზე.

ბისკაის ფრონტი

შეამბოხეთა ავიაცია ყუმბარებს უშენდა სანტანდერისკენ მიმავალ გზებს, რათა ხელი შეეშალა ქალების, ბავშვებისა და მოხუცების ევაკუაციისათვის ბილბაოდან. ლტოლვილთა შორის დიდძალი მსხვერპლია.

ბილბაოდან უკანაკნელად მიღებული ცნობებით, ბასკთა ჯარი წინააღმდეგობას უწევს მეამბოხეებს ბილბაოს ჩრდილო-აღმოსავლეთით და აღმოსავლეთით. ბასკთა ჯარი წარმატებით გადავიდა კონტრშეტევაზე ქალაქის ჩრდილო-აღმოსავლეთით სანაპიროს გასწვრივ. სანტა მარინასა და სან-როკის წინ მყოფმა მეამბოხეებმა, მიუხედავად გააფთრებული ცეცხლისა, ვერ გაარღვიეს რესპუბლიკელთა ჯარის ხაზი.

არაგონიის ფრონტი

16 ივნისს მთელი დღის განმავლობაში გააფთრებული ბრძოლა სწარმოებდა უესკას სექტორში.

რესპუბლიკელთა ჯარმა დაიკავა დიომა, ტერასა და შემოუარა ჩამილიასს. რესპუბლიკელები 3 ოპერაციაში ინარჩუნებენ ინიციატივას და უტევენ მტერს ალერთან, სალიასის მიმართულებით. რესპუბლიკელებმა ხელთ იგდეს 70 ტყვე, მათ რიცხვში 2 ლეიტენანტი, და დიდძალი საომარი საჭურველი.

რესპუბლიკელთა ავიაციამ უესკის სექტორში არაერთგზის დაუშინა ყუმბარები მეამბოხეთა პოზიციებს, ცენტრალური ფრონტის ხუთელ ბანძილზე.

სამხრეთის ფრონტი

17 ივნისს რესპუბლიკელებმა დაიკავეს სოფელი კუენკა, ბადახოსის პროვინციაში. მტერმა დიდი ზარალი ნახა. რესპუბლიკელებმა ხელთ იგდეს ტყვეები. აგრეთვე ტყვიამფრქვევები, შაშხანები და საომარი იასალა. მეამბოხეთა კონტრიერიში მოხერხებულ იქნა მეამბოხეებისათვის დიდი დანაკლისით.

იტალიას განზრახვა აქვს გაგზავნოს ესპანეთში 30 ათასი ჯარისკაცი

პარიზი, 17 ივნისი (საქდესი). საფრანგეთის პრესის ცნობებით, იტალიას განზრახვა აქვს ივნისის ბოლომდე გაგზავნოს ესპანეთში კიდევ 2 დივიზია (30 ათასი ჯარისკაცი). ამ დივიზიების მეთაურები მათი შტაბებით უკვე ესპანეთში არიან.

◇ ◇ ◇

ანტიფაშისტური ფურცლები

პრაღა, 17 ივნისი (საქდესი). „დოიჩე ფოლქსციტუნგის“ ცნობით, ამ ცოტა ხნის წინათ ბრესლავლის (გერმანია) მსხვილ საწარმოებში გავრცელდა ანტიფაშისტური ფურცელი „სახალხო ფრონტისთვის, ჰიტლერის ესპანური ავანტიურის წინააღმდეგ“. ფურცელი მოუწოდებდა ფაშისტური დიქტატურის წინააღმდეგ ბრძოლისა და რესპუბლიკური ესპანეთისათვის დახმარების გაწევის ორგანიზაციისაკენ. გესტაპოს ცდა აღმოეჩინა საწარმოებში ამ ფურცლების გავრცელების წყარო, უშედეგოდ დამთავრდა. რამდენიმე დღის შემდეგ იმავე საწარმოებში გაჩნდა ახალი ფურცლები.

---

20 ივნისს საღამოს 7 საათზე წითელი არმიის სახლში შესდგება **ბეჭდვითი სიტყვის მუშაკთა და მუშკორთა საერთო საქალაქო კრება,** მიძღვნილი საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური და თბილისის კომიტეტებისა და საქართველოს სს რესპუბლიკის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის ორგანოს **„ზარია ვოსტოკას“ 15 წლისთავისადმი.**

დღის წესრიგში დგას საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პარტიული პროპაგანდის, აგიტაციისა და **ბეჭდვითი სიტყვის განყოფილების გამგის ამხ. ე. ბედიას მოხსენება:**

„ზარია ვოსტოკას“ თხუთმეტი წლისთავისა და ბეჭდვითი სიტყვის ამოცანების შესახებ“.

შესვლა მოსაწვევი ბარათებით, რომელთა მიღება შეიძლება საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის რაიკომებში და „ზარია ვოსტოკას“ რედაქციის № 8 ოთახში.

ბასკთა მთავრობის ცხოვრება

ლონდონი, 17 ივნისი (საქდესი). ლონდონში მიღებული ცნობების მიხედვით, ბაიონაში (საფრანგეთ - ესპანეთის საზღვარზე) გამოშვებულია ბასკთა მთავრობის ოფიციალური ცნობა, რომელშიაც ნათქვამია:

„ბასკთა მთავრობა ესპანეთის რესპუბლიკურ მთავრობასთან შეთანხმებით ბილბაოდან გაემგზავრა საომარ ხომალდებთა ბაზების უკან მდებარე ხოფელში. ბილბაოში დატოვებულ არიან მთავრობის წარმომადგენელნი, რომლებიც შეადგენენ თავდაცვის საბჭოს ოთხ მინისტრის შემადგენლობით. ვაშრობით მინისტრი გაემართა სანტანდერისკენ, რათა განიხილოს ევაკუირებული სამოქალაქო მოსახლეობის ქვების საკითხი“.

მადრიდის სასურსათო მდგომარეობა გაუმჯობესდა

ლონდონი, 17 ივნისი (საქდესი). მადრიდში გამოქვეყნდა ცნობა, რომელშიაც ნათქვამია, რომ სასურსათო მდგომარეობა ქალაქში მნიშვნელოვნად გაუმჯობესდა. მადრიდი ყოველდღე იღებს 1.500 ტონა სურსათს, ნაცვლად 750 ტონისა მაისში.

გერმანიის სამხედრო ფლოტი გაიგზავნა ესპანეთის წყლებში

ბერლინი, 17 ივნისი (საქდესი). დღეს ესპანეთის წყლებში გაიგზავნა გერმანიის ახალი სამხედრო ხომალდები, სახელდობრ — კრეისერები „ნიურნბერგი“ და „კარლსრუე“, აგრეთვე საესკადრო ნაღმოსნები „გრეიფი“, „კონდორი“ და „მევე“. ახალი ხომალდების გაგზავნას ხსნიან იმით, რომ აუცილებელია ესპანეთში მყოფ სამხედრო გემების „შეცვლა“. გერმანიის სამხედრო გემების ახალ რაზმს მეთაურობს ვიცე-ადმირალი ბემი.

◇

გერმანიის ფაშისტები ჩავიდნენ დანციგში

ბერლინი, 17 ივნისი (საქდესი). გუშინ დანციგში 4 სპეციალური მატარებლით ჩავიდა გერმანიის ფაშისტთა რაზმი 500 კაცის შემადგენლობით, რომელსაც მეთაურობენ ეგრეთწოდებული „შრომის ფრონტის“ ხელმძღვანელი ლეი და ფაშისტთა სხვა ლიდერები.

◇

გარდაიცვალა გასტონ დუმერგი

პარიზი, 18 ივნისი (საქდესი). გარდაიცვალა გასტონ დუმერგი. 1924-დან 1931 წლამდე დუმერგი იყო საფრანგეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტი. 1933 წლიდან ჩამოშორდა პოლიტიკურ მოღვაწეობას

ლატვიის საგარეო საქმეთა მინისტრი მოსკოვში

ვოსკოვი, 17 ივნისი (საქდესი). 16 ივნისს, დღის 12 საათზე, ბ. მინისტრი მუნტერსი, ლატვიის ელჩი კოციხში, ბ. პირონი, რომელიც ბ. მინისტრს ახლდნენ. ლატვიის ძალის წევრები და ლატვიის პრესის წარმომადგენლები, ოფიციალ. პირნი, ათვალიერებდნენ თოფიარალის პალატებსა და კრემლს.

13 საათზე ბ. მუნტერსი ელჩის თანხლებით მიიღო სსრ კავშირის ცაკის თავმჯდომარემ ამხ. მ. ი. კალინინმა. საუბარს დაესწრნენ საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარი ამხ. მ. მ. ლიტვინოვი და სსრ კავშირის სრულუფლებიანი წარმომადგენელი ლატვიაში ამხ. ს. ა. ბროდოვსკი.

13 საათსა და 30 წუთზე ბ. მუნტერსი მიიღო სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარემ ამხ. ვ. მ. მოლოტოვმა.

საუბრის შემდეგ ამხ. ვ. მ. მოლოტოვმა, ბ. მუნტერსის პატივსაცემად გამართა საუზმე.

18 საათზე და 15 წუთზე ბ. მინისტრმა და მისმა თანამგზავრებმა ინახულეს მეტრო, გაიარეს რკალიანი ვოროტას სადგურიდან კიევსკაიას სადგურამდე.

22 საათზე გაიმართა დარბაზობა ლატვიის მისიაში. დარბაზობას დაესწრნენ სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარე ამხ. ვ. მ. მოლოტოვი, საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარი მ. მ. ლიტვინოვი, კვების მრეწველობის სახალხო კომისარი ა. ი. მიკოიანი, ჯანმრთელობის დაცვის სახალხო კომისარი ამხ. გ. ნ. კამინსკი, თავდაცვის სახალხო კომისრის მოადგილე საბჭოთა კავშირის მარშალი ამხ. ა. ი. ეგოროვი, თავდაცვის სახალხო კომისრის მოადგილე საზღვაო ძალების დარგში ფლოტის 1 რანგის ფლაგმანი ამხ. ვ. მ. ორლოვი, მოსკოვის სამხედრო ოლქის ჯარების სარდალი საბჭოთა კავშირის მარშალი ამხ. ს. მ. ბუდიონი, საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის მოადგილე ამხ. ვ. პ. პოტიომკინი, საგარეო ვაჭრობის სახალხო კომისრის მოადგილე ამხ. ს. კ. სუდნი, საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის მოადგილე ამხ. ბ. ს. სტომონიაკოვი, უმაღლესი სკოლის საქმეთა საკავშირო კომიტეტის თავმჯდომარე ამხ. ი. ა. მეცლაუკი, ხელოვნების საქმეთა საკავშირო კომიტეტის თავმჯდომარე ამხ. პ. მ. კერჟენცევი, სსრ კავშირის სრულუფლებიანი წარმომადგენელი ლატვიაში ამხ. ს. ი. ბროდოვსკი, საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარიატის პასუხისმგებელი თანამშრომლები, მუშურ-გლეხური წითელი არმიის მეთაურები, საბჭოთა საზოგადოებრიობის წარმომადგენლები და დიპლომატიური კორპუსი.

17 ივნისს, 10 საათსა და 30 წუთზე, ბ. მუნტერსმა და მისმა თანამგზავრებმა საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის ამხ. მ. მ. ლიტვინოვს, ლატვიის ელჩ ბ. კოციხს, საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარიატის საოქმო განყოფილების გამგის ამხ. ვ. ნ. ბარკოვის, საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარიატის I განყოფილების გამგის მოვალეობის ამსრულებლის ამხ. ა. ვ. ფეხნერის თანხლებით ნახულეს ვოლგა-მოსკოვის არხი. სტუმრებმა დაათვალიერეს მე-8, რაბი, ხიდის სამდინარო ვაგზალი და გაარეს კატერ „კომანინით“ არხში კლიაზმისის წყალსაცავამდე და დაბრუნდნენ უკან ხიმკში.

საღამოს ბ. მუნტერსი დაესწრო „კარმენის“ წარმოდგენას სსრ კავშირის ლენინის ორდენოსან სახელმწიფო აკადემიურ დიდ თეატრში.

◇ ◇ ◇

იაპონიის პრესის ყალბი ცნობები სასაზღვრო ინციდენტების შესახებ საბჭოთა კავშირ-მანჯურიის საზღვარზე

ხოსკოვი, 17 ივნისი (საქდესი). ბოლო დღეებში იაპონიის დეპეშათა სააგენტო „დომეი ცუსინშა“ და იაპონიისა და მანჯურიის მთელმა რიგმა გაზეთებმა კვლავ დაიწყეს კამპანია ათასგვარი ჭორების გასავრცელებლად საბჭოთა კავშირ-მანჯურიის საზღვარზე არსებული მდგომარეობის შესახებ. ასე, მაგალითად, „დომეი ცუსინი“ აქვეყნებს თავისი ჩანჩხუნელი კორესპონდენტის ცნობას, რომ, მანჯოუგოს მთავრობის ცნობებით, ბოლო დროს ვითომ იყო შემთხვევები მანჯურიის საზღვრის დარღვევისა „საბჭოთა ჯარების“ და თვითმფრინავების მიერ.

ამასთან დაკავშირებით საკ. დეპეშათა სააგენტომ მიმართა კომპეტენტურ წრეებს და გამოარკვია, რომ ეს ცნობები, როგორც მოსალოდნელი იყო, იაპონიის განსაზღვრული სამხედრო-ფაშისტური წრეების ჩვეულებრივი ჭორებია, რასაც ისინი დროდადრო ავრცელებენ, რათა შეცდომაში შეიყვანონ იაპონელის საზოგადოებრივი აზრი, რომელსაც აფიქრებს საზღვარზე შექმნილი მდგომარეობა. საკ. დეპეშათა სააგენტოს განკარგულებაში არსებული ცნობები არა თუ არ ადასტურებენ „დომეი ცუსინის“ ამ ცნობებს, არამედ, პირიქით, მოწმობენ, რომ წინააღმდეგ შემთხვევაში სსრ კავშირის საზღვრის დარღვევა იაპონია-მანჯურიის ჯარების მიერ. ამ მხრივ მეტად საგულისხმოა საკ. დეპეშათა სააგენტოს მიერ მიღებული სტატისტიკა გასულ მაისში საზღვარზე მომხდარი ინციდენტებისა. მარტო ამ თვის განმავლობაში საბჭოთა წარმომადგენლებმა ტოკიოსა და ხარბინში განაცხადეს პროტესტი იაპონია-მანჯურიის ჯარის ნაწილების მიერ სსრ კავშირის საზღვრის დარღვევის 14 შემთხვევის გამო. უმთავრესად ეს არის იაპონია-მანჯურიის შეიარაღებული რაზმების უკანონოდ შემოჭრა სსრ კავშირის ტერიტორიაზე (5 შემთხვევა) და სსრ კავშირის საზღვრების დარღვევანი იაპონიის მზვერავი თვითმფრინავების მიერ (4 შემთხვევა). გარდა ამისა, იყო შემთხვევები, როდესაც საზღვრიდან სროლა აუტეხეს სსრ კავშირის მესაზღვრე რაზმს ან მშვიდობიან მკვლობრებთ, აგრეთვე როცა მანჯურიის სამხედრო გემებმა დაარღვიეს საზღვრები. ყველა ამ პროტესტზე იაპონიისა და მანჯურიის ხელისუფალთაგან დამაკმაყოფილებელი პასუხი არ არის მიღებული.

კლარა ცეტკინი

(გარდაცვალებიდან 4 წლისთავის გამო)

4 წლის წინათ, 1933 წლის 20 ივნისს, ქ. მოსკოვში გარდაიცვალა კომუნიზმის საქმისათვის თავდადებული, სახელოვანი მებრძოლი, გერმანელი კომუნისტი ქალი კლარა ცეტკინი.

კლარა ცეტკინმა თავისი ხანგრძლივი სიცოცხლე საერთაშორისო პროლეტარიატის განთავისუფლების საქმეს შესწირა. კლარა იყო ფრიდრიხ ენგელსის უკანასკნელი თანამედროვე, მარქსის ოჯახის მეგობარი, ლენინისა და სტალინის უახლოესი თანამებრძოლი.

კლარა ცეტკინი აქტიურ მონაწილეობას ღებულობს II ინტერნაციონალის პირველი კონგრესის მუშაობაში 1899 წელს ქ. პარიზში. კონგრესზე ის გერმანელი ამხანაგების წარმომადგენელია. აქ კ. ცეტკინი მთელი სერიოზულობით მოითხოვს მშრომელ ქალთა საერთაშორისო გაერთიანებას, ცდილობს პროლეტარ ქალთა ჩაბმას კლასობრივ ბრძოლაში. კ. ცეტკინმა ხანგრძლივი ბრძოლების შემდეგ მაღწია იმას, რომ მეორე ინტერნაციონალის კონგრესმა 1910 წელს დაწესა ქალთა საერთაშორისო დღის, როგორც ქალთა ბრძოლის დღის ყოველწლიურად აღნიშვნა.

კ. ცეტკინმა პირველმა დაუჭირა ხმა 1905 წლის რევოლუციას, მან პირველმა სცნო 1905 წლის რევოლუციის ისტორიული მნიშვნელობა, ის პროპაგანდას ეწეოდა რუსეთში მომხდარი ამბების განსამარტებლად გერმანიის მუშებს შორის.

ხოლო როდესაც დაიწყო მსოფლიო იმპერიალისტური ომის ცეცხლი, როდესაც გამხეცებულ კაპიტალიზმს მისი მტაცებლური გეგმების განხორციელებისათვის გვერდში ამოუდგა II ინტერნაციონალი, კლარა ცეტკინმა როზა ლუქსემბურგთან და სხვებთან ერთად ენერგიული მუშაობა გასწია, იმისათვის, რათა ემხილებინა II ინტერნაციონალის ოპორტუნისტი ბელადების გამცემლური პოლიტიკა.

1917 წლის ოქტომბრის რევოლუციას კ. ცეტკინმა მთელი არსებით დაუჭირა მხარი. ის ყველგან და ყოველთვის იცავს ახალგაზრდა საბჭოთა ხელისუფლებას. 1919 წლის მარტში უკვე ოფიციალურად გადადის კომპარტიაში, ხოლო 1920 წელს პირველად ჩამოდის საბჭოთა კავშირში და მონაწილეობს III ინტერნაციონალის კონგრესის მუშაობაში. კომინტერნის მეორე კონგრესძა კ. ცეტკინი აირჩია ინტერნაციონალის აღმასკომის ქალთა საქმეთა განყოფილების ხელმძღვანელად.

გერმანიაში ხელისუფლების სათავეში ფაშიზმის ჩამოდგომას კლარა ცეტკინი შეურიგებელი ბრძოლით ხვდება. ის მოუწოდებს გერმანიის და მთელი მსოფლიოს მშრომელებს შეჭიდონ ერთიანი ფრონტი ფაშიზმის წინააღმდეგ.

გერმანიის რევოლუციური მუშათა კლასი კლარა ცეტკინს ირჩევს გერმანიის რეიხსტაგის დეპუტატად. ფიზიკურად უძლური, ღრმად მოხუცი, დაავადებული კლარა მიემგზავრება ფაშისტურ გერმანიაში, რომ რეიხსტაგის ტრიბუნიდან უშიშრად ახალის სიმართლე პირში ფაშისტ ბარბაროსებს.

კლარა ცეტკინი უკანასკნელად სათავეში ედგა რევოლუციის მებრძოლთა დაძმობარე საზოგადოებას — რემედასს. ის ყოველმხრივ სცდილობდა რემედასის რიგებში შეეგროვებინა სახსრებით ხელი გაემართა ფაშიზმის ტერორის მსხვერპლთათვის, ის იბრძოდა, რათა რემედასის ხელმძღვანელთა ხელშეწყობით მოხდარიყო დახმარება გაეწია და გამოარკვიებინა რწმენა ჩაეენერგა რევოლუციონერთათვის, რომლებიც ფაშიზმმა რკინის ხუნდებში ჩასვეიდა და საკონცენტრაციო ბანაკებში მოათავსა.

კ. ცეტკინის ნათელი ხსოვნა უნდა აღინიშნოს რემედასის რიგების ზრდით, რემედასელთა მეტი აქტივობით. ასეთია რემედასის აღმასკომის დადგენილება. ამ დადგენილებას საქართველოს რემედასის ორგანიზაციებმა პრაქტიკული მუშაობის გაძლიერებით უნდა უპასუხონ. ეს იქნება ხელთუქმნელი ძეგლი პროლეტარული რევოლუციისათვის — კომუნიზმის საქმისათვის თავდადებული მებრძოლის კლარა ცეტკინის ხსოვნის უკვდავსაყოფად.

---

*) გაგრძელება. იხ. „კომუნისტის“ № 138.

დაზვერვა და კონტრდაზვერვა*

რაც შეეხება ძოხალისე მზვერავებს, მსოფლიო ომის ჩემპიონობად უნდა ჩაითვალოს ერთი ბელგიელი, რომელიც ოკუპაციის მომენტში ლიეჟის ფოლადის სამსმელო ქარხნებში მუშაობდა. ამ პატრიოტის თანამშრომლები და მუშაობის მეთხებით მოკავშირეები იღებდნენ ცნობებს გერმანელთა ყველა სამხედრო მატარებლის შესახებ, რომლებიც ლიეჟზე 22 აგვისტომდე გადიოდნენ; ამ თარიღის შემდეგ უკვე ღარავინ იყო, ვისი საშუალებითაც ის გაგზავნიდა ცნობებს, რომლებსაც წინათ ინგლისში მიმავალ ლტოლვილებს ატანდა. მრავალი დღის განმავლობაში იგი იმალებოდა სარდინაჟო მიწში, ყრილის ქვეშით, და თვალს ადევნებდა მატარებლებს და სთვლიდა ვაგონებს, როდესაც ისინი მის თავზე გადადიოდნენ. მას საოკუპაციო ჯარების არტილერიისა და სხვა სპეციალური ნაწილების იღნიშვნაც კი შეეძლო. მას რომ მიეღო სპეციალური მომზადება საიდუმლო სამსახურისათვის, მაშინაც არ შეეძლო საქმის უფრო მეტი ცოდნით მოქცევა, ამასთან ყველა მიღებულ ცნობას იგი თავის დროზე აწვდიდა ინგლისელებს.

ის გარემოება, რომ სამხედრო დაზვერვის მნიშვნელოვანი ნაწილი მსოფლიო ომის დროს დაკისრებული ჰქონდა სამოქალაქო მოსახლეობას, აიხსნება იმით, რომ სამხედროები მეტად ფრთხილნი იყვნენ ან უგულებელჰყოფდნენ მუშაობას მოწინააღმდეგის ზურგში. სამოქალაქო მოსახლეობას, რომელიც ცხოვრობს იმ ზონაში, სადაც შეიარაღებული შეტაკება ხდება (მაგალითად, არმანტიერთან ზოგიერთი ოჯახი ცხოვრობდა სანგრებიდან 750 მეტრ. ნაკლებ მანძილზე), მის და უნებურად ავალებენ საიდუმლო სამხედრო სამსახურს. დაზვერვა წარმოადგენს ისეთსავე ძნელ პროფესიას, როგორიცაა სცენაზე თამაში ან პიესების წერა—ასპარეზს, რომელზედაც თითქმის თვითეული გრძნობს თავს მოწოდებულად იყოს დიდი. იმავე დროს კონტრდაზვერვა, ე. ი. მოწინააღმდეგის მზვერავთა მხილება, მილიონობით ადამიანების წვდილს წარმოადგენს. მაგრამ არიან ადამიანები, რომლებიც ჰყიდიან ცნობებს გამორჩენისათვის. ომის გამოცხადებისთანავე ეს ადამიანები (უფრო ხშირად ნეიტრალური ქვეყნების მოქალაქეები) და ყოველგვარი რენეგატები, ყოფილი ბოროტმოქმედები და თაღლითები მიეშურებიან იმათკენ, ვინც უფრო დიდ ფასს მისცემს. სამხედრო გასამართლება და დახვრეტა რომ არა, ამ ტურების დიდი ხროები ითარეშებდნენ სამხედრო მოქმედებათა მთელ ასპარეზზე. გასაკვირია, რომ ის ბედი, რომელიც მათ ჩავარდნის დროს მოელით, არ აჩერებს ამ გამყიდველ მოთვალთვალეებს. მას შემდეგ, რაც ამ ბრბოდან რომელიმე ჩავარდება, გასამართლებული იქნება და დაიხვრიტება, ისინი ჰქრებიან ან სხვა ბანაკში გადადიან. ამიტომ იყო, რომ ომის დროს ორივე მეომარი მხარე იუწყებოდა მზვერავთა დახვრეტის შესახებ.

მზვერავის ან კონტრმზვერავის მუშაობა, ამ მუშაობის მნიშვნელობა და რისკი პროფესიულ საიდუმლო აგენტთაგან თითქოს განსაკუთრებულ კასტას ჰქმნიან. ისინი ყოველთვის არ არიან საიდუმლოებით მოცულნი, როგორც რომანებშია. მათ უხდებათ გაცილებით უფრო მეტი მოსაწყენი, ყოველდღიური მუშაობის შესრულება, ვიდრე ეჩვენება იმას, ვინც მათ საქმიანობას რომანტიკული თვალსაზრისით უცქერის. ისინი შეიძლება იყვნენ პატრიოტები, თავის პირად ცხოვრებაში სარგებლობდნენ პატივისანი ადამიანის რეპუტაციით, მათი ცხოვრება იქნება შედარებით მოწყენილი, მშვიდი და პროზაიკული. მათთვის შეიძლება უცხოც იყოს ეგრეთწოდებული თავგადასავალთაღში მიდრეკილება, და მათთვის ყველაზე უკეთესია ის, რომ არა აქვთ მიდრეკილება თავისი პროფესიის დრამატიზაციისადმი. მაგრამ ისინი თავგადასავალთა მაძიებელნი არიან. და მათი პროფესია მოითხოვს იმ თვისებათა საინტერესო შეხამებას, რომლებიც არა ჰგავს იმ თვისებებს, რაც სჭირდებათ ჯარისკაცს ან მკვლევარს, დაქირავებულ მეომარს, სპეკულანტს, კონტრაბანდისტს ან კანონის რომელიმე სხვა დამრღვევს. თვითეული პროფესიული მზვერავი უნდა იყოს ნიჭიერი ლინგვისტი, რომელსაც შეეძლება თავისუფლად ილაპარაკოს მისთვის საჭირო ენებზე სწორი აქცენტით, ან სრულიად უაქცენტოდ, მის მიერ ნაკისრი როლის ხასიათისაგან დამოკიდებით.

გარდა ენებისა და სამხედრო საკითხების ტექნიკური ცოდნისა, რის მიცემაც შეუძლიან სკოლას, საიდუმლო აგენტს უნდა ჰქონდეს ისეთი თანდაყოლილი თვისებები, როგორიცაა სიმამაცე, სიმშვიდე, წარმოსახვა და სხვ. არსებობს ყოფაქცევის რამდენიმე ძირითადი წესი, რომელიც უნდა იცოდეს თვითეულმა პროფესიონალმა მზვერავმა, და მას უნდა სწამდეს ამ წესების სამართლიანობა და აუცილებლობა.

ზოგიერთი მზვერავი შეშინდებოდა ხოლმე პირველსავე მომენტში და სწრაფად გამოტყდებოდა ყველაფერში. ბევრი მათგანი ლაჩრულად ამტკიცებდა, რომ ისინი „მხოლოდ სწავლობდნენ მოწინააღმდეგის მორალური მდგომარეობის დაცემას“. პატრიოტი მზვერავები თავს თავს ნებას აძლევდნენ გამოეჭედლებინათ თავიანთი მგზნებარე პატრიოტიზმი, როდესაც გაიგონებდნენ თავიანთი არმიის გამარჯვებას ან, რაც უფრო უარესია, ცდილობდნენ გამოეთქვათ სიხარული თავისიანების დამარცხების გამო, რაც ნამდვილად სწყინდათ და ლახავდა მათ სიამაყეს. მაგრამ ისინი სჩანს, განზრახ უგულებელჰყოფდნენ ფაქტებს და იუწყებოდნენ ხმებს შესახებ, ამასთან არ იხსნიდებდნენ, როგორც ეს მზვერავმა უნდა ჰქნას, რომ ეს მხოლოდ ხმებია. გერმანელი მზვერავები მუდამ ეწეოდნენ პროპაგანდასა და დეზერციას; ერთიც და მეორეც სამწუხარო მოქმედებაა, მაგრამ ამის უნებართ ასრულებდნენ სპეციალური აგენტები, რომელთა ჩავარდნაც საფრთხეში არ ჩააყენებს სხვა მზვერავებს და არ დაარღვევს დაზვერვის სისტემას, რომლის ხელახლა მოგვარება ჩავარდნის შემდეგ მხოლოდ დიდი შრომით შეიძლება.

შტებერის დროიდან არსებობდა დოქტრინა იმ პირთა ინდივიდუალური დამსახურებისა და საზოგადოებრივი ღირსების შესახებ, რომლებიც ეწეოდნენ დაზვერვას, სამთავრობო შეთქმულებებს და საიდუმლო, მაგრამ მაინც ოფიციალური ხასიათის სხვა ამგვარ საქმეებს. ზოგი ფიქრობდა, რომ უმაღლესი საზოგადოების პირებიც უნდა ეწეოდნენ დაზვერვას, და გერმანიის სადაზვერვო ხელმძღვანელობა ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ შპიონაჟი გაცილებით უფრო „სააღტო საქმეა“, ვიდრე რეგულარული შესრულება თავისი ყოველდღიური მოვალეობისა არმიაში. ნამდვილად, მიუხედავად შტიბერის დებულებისა საიდუმლო სამსახურის პრიმატის შესახებ და მასში ჯენტლმენების, ლორდების მონაწილეობისა, აგრეთვე ძვირად ღირებული სადაზვერვო სკოლების არსებობისა,— აგენტთა დიდმა ნაწილმა ძალიან ცოტა რამ ან საერთოდ არაფერი არ იცოდა დაზვერვის შესახებ. აგენტები შერჩეულ და მომზადებულ იქნენ იმისათვის, რომ გაეწიათ განსაზღვრული სამსახური თავიანთი უფროსებისა და დამქირავებლებისათვის, ამასთან ძათ არ ეძლეოდათ არავითარი მითითება, თუ როგორ გადაერჩინათ თავიანთი სიცოცხლე და როგორ აემაღლებინათ თავიანთი კვალიფიკაცია. მიღებულია ის აზრი, რომ დაქირავებული აგენტი რამდენიმე ხნის შემდეგ მუდამ ზედმეტ ბარგად ხდება. თუ მივიღებთ მხედველობაში, რომ ამ აზრს გაძლიერებით უსვამდნენ ხაზს, ხოლო აგენტთა მომზადებას მაინც უგულებელჰყოფდნენ, არავითარი საფუძველი არა გვაქვს გავიკვირვოთ, რომ მოკავშირეები აღმოაჩენდნენ ხოლმე მრავალ დაქირავებულსა და პროფესიონალს, რომლებიც არ წარმოადგენდნენ მოხალისეებსაც კი თავისი საქმის ცოდნის თვალსაზრისით.

ევაზე, აღმოსრდეო ქალზე, რომელშაც ლონდონის ერთერთ ცნობილ სახლში მიიღო ადგილი, მიიტანეს ეჭვი, რომ ის ჯაშუშობდა და დაჰკითხეს. იგი მაშინვე შეშინდა და გამოტყდა თავის განზრახვებში, მაგრამ განაცხადა, რომ ამ მომენტამდე არ ჰქონია შემთხვევა მიეღო ფასის მქონე რამე ინფორმაცია. ნამდვილად კი მას ჰქონდა საუცხოო შემთხვევები მანამდე, ვიდრე ეჭვს აღუძრავდა, მაგრამ მან სრულებით არ იცოდა ის თამაში, რომელშიც ჩაება. ამ ქალმა გულუბრყვილოდ აღიარა ესეც. მან სთქვა, რომ ინგლისში გამოგზავნა თავისმა მიჯნურმა და უნდოდა გამხდარიყო ჯაშუში, რომ მისთვის ესიამოვნებინა. მიჯნურის წაზი მადლობის დამატებით მას ყოველთვიურად უნდა მიეღო ორასი მარკა.

გერმანელი მზვერავები დროს ჰკარგავდნენ ნარკომანებზე, უბადრუკ და საზიზღარ არსებებზე, რომელთაც ნარკოტიკული საშუალებანი სწყუროდათ და ამისთვის მზად იყვნენ ყველაფერი ჩაედინათ. გერმაელ ქიმიკოსებს შეეძლოთ უხვად ეგზავნათ მათთვის ეს საქონელი, და ნარკოტიკული საშუალებებით სავსე პატარ-პატარა პაკეტებს შეეცვალიერებდ საფრანგეთში მიმავალი სატვირთო მატარებლების ვაგონებს ქვეშ აკრავდნენ. მაგრამ აგენტები, რომლებიც ამ საშუალებებს პარიზის ნაძირალებს შორის ანაწილებდნენ, ბავშვურად იქცეოდნენ, თუ ფეხრობდნენ, მათ ნარკომანს შეუძლიან ზუსტი სამხედრო ცნობები ჰქონდეს, ან შეუძლიან გაეკრკვეს ამ ცნობებში, შემთხვევით კიდეცაც რომ წააწყდეს მათ. დამნაშავეს, რა თქმაუნდა შეიძლება ნარკოტიკების გულისათვის მკვლელობა ან ქურდობა ჩაადენინო, მაგრამ საიმედო ადამიანები, რომლებსაც ხელში ჰქონდათ მნიშვნელოვანი სამხედრო საიდუმლოებანი, ომის პირობებში არასოდეს არ ეკიდებოდნენ დაუდევრად თავის მოვალეობას. და ამიტომ ესინი კარგად დაცული იყვნენ დამნაშავე ელემენტებისაგან.

მზვერავის მცნებები უნდა შეესაბამებოდნენ ბევრ უცხაურ მოთხოვნას და მათ შორის მოთხოვნას — არ გამოიჩინო თავისი დამახასიათებელი ეროვნული ნიშნები. ფრანგ აგენტებს აფრთხილებდნენ, რომ ესინი გადამეტებულ თავაზიანობას მოარიდებდნენ. ერთი მათგანი მიუხვნეში თავს აალებდა ბერლინის რომელიღაც კონცერნის კომისიონერად, ის პოლიციის ჩაუგდო ხელში რესტორანის კელნერმა ქალმა. მან სთქვა, ეს კაცი ყველაფერზე მადლობას მეუბნებოდა, რასაც კი მივუტანდიო; ხშირად წარმოთქმულმა „გმადლობთ“ დაარწმუნა კელნერი ქალი, რომ ეს კაცი ის არ იყო, რადაც თავს ასაღებდა. მსოფლიო ომის დასაწყისში, როდესაც ომში გერმანიის მთავრობა ხელსაყრელი სჩანდა, ზოგიერთ გერმანელ აგენტს თავისი ჩამოახრჩობინეს, ვიდრე ზრდილობიან, ბრძენ ინგლისში, მანქვაგრეხია ან უბედ აგენტს გაცილებით უფრო ადრე ჩამოახრჩობენ, ვიდრე ზრდილობიან, წინდახედულ და თავშეკავებულ მზვერავს.

ჩვენთვის ძალიან სასიამოვნო იქნებოდა გვეამბნა მზვერავებზე, რომლებიც დაჯილდოვებულნი არიან სასახელო ნიშნით, იკეთებენ გრიმსა და ყალბ ულვაშებს. მაგრამ საქმე იმაშია, რომ თანამედროვე მზვერავები იშვიათად იკეთებენ ნიღაბს, თუ შეუძლიათ თავი დააღწიონ ამას. ყალბი სახელი პასპორტში ან ამერიკული კოსტუმი გერმანელ მეზღვაურზე — აი თანამედროვე შენიღბვა. ყოველდღე დაბალი ყაიდის პროფესიონალ ინფორმატორს შეუძლიან თავი გაასაღოს ჯენტლმენად, მდაბიო წარმოშობის ადამიანი თავს ასაღებს ჰერცოგად, რომელიც ინკოგნიტოდ (სახელის გაუმჟღავნებლივ) მოგზაურობს, — აი ეს არის შენიღბვა. შენიღბვის ძალიან ძნელი, გაბედული და სრულებითაც არა იშვიათი ხერხია თავის გასაღება მოწინააღმდეგის არმიის ან ფლოტის ოფიცრად. საიდუმლო სამსახურთა ყველა უფროსმა იცის, რომ პანიკა, რომელიც მოიცავს ყველა ქვეყნის სამშვიდობოს ომის დასაწყისში, შეადასტვა ხმები, პაიონომანია, — ყოველივე ეს ხელს უწყობს მოწინააღმდეგის აგენტთა პირველი ნაბიჯების დაფარვას. საერთო აღელვებასა და ყველა შემთხვევითი ეჭვისა და ყალბი განგაშის თაობაზე კონტრდაზვერვის ორგანოებისადმი მიმართვას ნამდვილი მზვერავი იყენებს როგორც შენიღბვის საუკეთესო ხერხს. იგი ბრბოსთან ერთად გაიქცევა და მოითხოვს თვითეული აშკარა უცხოელის დ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„ზარია ვოსტოკას“ თხუთმეტი წლისთავი

ლენინ-სტალინის პარტიის საქმისათვის მებრძოლ „ზარია ვოსტოკას“

გაზეთი „კომუნისტის“ რედაქცია და მთელი კოლექტივი მხურვალე სალამს უძღვნის საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ისა და თ. კ-ის მებრძოლ ორგანოს „ზარია ვოსტოკას“ მის თხუთმეტ წლისთავზე.

პარტიის გენერალური ხაზის ერთგულმა გამტარებელმა „ზარია ვოსტოკამ“ უდიდესი როლი შეასრულა ლენინურ-სტალინური ნაციონალური პოლიტიკის განხორციელებისა და ამიერკავკასიის ხალხთა ურყევი სტალინური მეგობრობის განმტკიცების საქმეში.

ბოლშევიკური პრესის სახელოვანი ტრადიციების განუხრელად დამცველი „ზარია ვოსტოკა“ მუშაობის ბრწყინვალე ნიმუშებს გვიჩვენებს ლენინიზმის პროპაგანდისა და სოციალისტური მშენებლობის ამოცანების გარშემო მასების დარაზმვის საქმეში.

ვულოცავთ „ზარია ვოსტოკას“ რედაქციას და მუშაკების მთელ კოლექტივს მისი სახელოვანი თხუთმეტი წლისთავის დღეს და ვუსურვებთ მათ შემდგომს წარმატებებს **ლენინ-სტალინის** დიადი საქმისათვის ბრძოლაში.

„კომუნისტის“ რედაქცია.

„ლუმანიტეს“ რედაქციისაგან

„ლუმანიტეს“ რედაქცია ძმურ სალამს უთვლის „ზარია ვოსტოკას“ მის თხუთმეტი წლისთავზე. იღვწოდა რა ბოლშევიკური პრესის ამ სახელოვანი საბრძოლო ტრადიციების სადარაჯოზე, რომლებსაც საფუძველი ჩაუყარა ამხანაგმა **სტალინმა** რევოლუციური მოძრაობის გარიჟრაჟზე საქართველოსა და ამიერკავკასიაში, „ზარია ვოსტოკა“ გადაიქცა მასების დაუღალავ ორგანიზატორად, რომელიც გამუდმებით მოუწოდებს მათ იბრძოლონ მათ მიერ სოციალისტური მშენებლობის ყველა დარგში მიღწეულ დიდ წარმატებათა განმტკიცებისა და გაფართოებისათვის.

ეს გამარჯვებანი, რომლებიც ქართველმა ხალხმა მოიპოვა სკკ. კ. პ. (ბ) და მისი ბელადის ამხანაგ **სტალინის** ხელმძღვანელობით, აღტაცებას იწვევენ საფრანგეთის მშრომელებში, რომელნიც უერთებენ თავის ხმას ჩვენს მოლოცვას.

საფრანგეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრი კ. კლინო.

„როჯე შანე“ — „ზარია ვოსტოკას“

ძვირფასო ამხანაგებო! მხურვალედ მოგილოცავთ თქვენი გაზეთის თხუთმეტი წლისთავს.

„ზარია ვოსტოკას“ მიერ განვლილი გზა მჭიდროდ დაკავშირებულია ქართველი ხალხისა და ამიერკავკასიის სხვა ხალხთა უდიდეს ალმაველობასთან, რომლებმაც, განთავისუფლდნენ რა მეფის უღლისაგან, შეჭიდნეს თავისუფალი და ბედნიერი ცხოვრება, მაღალი, ფორმით ნაციონაური და შინაარსით სოციალისტური, კულტურა.

თქვენ თხუთმეტი წელიწადი იდგით პოსტზე, იბრძოდით რა კონტრრევოლუციური ხროვის წინააღმდეგ, ტროცკისტი და მემარჯვენე ბანდიტების წინააღმდეგ, მოღლა გიჭირავთ ბოლშევიზმის დროშა, **ლენინ - სტალინის** დროშა. თქვენი ფურცლები მეტყველებენ სოციალისტური მშენებლობის გრანდიოზულ გამარჯვებებზე, რომლებმაც მთლიანად შესცვალა თქვენი ქვეყნის, თქვენი ქალაქებისა და სოფლების სახე.

გაუმარჯოს ბედნიერ სოციალისტურ საქართველოს!

გაუმარჯოს დიად საბჭოთა კავშირს — სოციალიზმის ურყევ მძლავრ ციტადელს, რომელიც დღითიდღე მტკიცდება ომის ფაშისტ გამჩაღებელთა შესაზარად!

გიძღვნით ჩვენს ძმურ სალამს.

გაუმარჯოს ბოლშევიკურ პარტიას! გაუმარჯოს მთელი მსოფლიოს მშრომელთა დიდ ბელადს ამხანაგ **სტალინს!**

გერმანიის კომპარტიის ცენტრალური ორგანოს „როტე ფანეს“ რედაქციის დავალებით — გერმანიის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრი დენგელი

„ხარკოვსკი რაბოჩის“ რედაქციისაგან

მხურვალედ მივესალმებით რედაქციის კოლექტივს მუშკორებს და „ზარია ვოსტოკას“ მკითხველებს საქართველოს ბოლშევიკთა მებრძოლი ორგანოს თხუთმეტი წლის იუბილეს გამო.

ხარკოვის ჟურნალისტები ყურადღებით კითხულობენ თქვენს გაზეთს, ჰბაძავენ „ზარია ვოსტოკას“ მიერ პოლიტიკურ საკითხთა, განსაკუთრებით პარტიული მშენებლობის საკითხთა ღრმა პრინციპიულად დაყენების საუკეთესო ნიმუშებს.

გისურვებთ სრულ წარმატებას ბელადის და მასწავლებლის დიდი **სტალინის** მიერ დასმული ისტორიული ამოცანის—მასების ბოლშევიზმით შეიარაღების შესრულებაში.

გაზეთ „ხარკოვსკი რაბოჩის“ რედაქცია.
რედაქტორი შუბი

○

გაზ. „ზარია ვოსტოკას“ საბელზე მიღებულია მრავალი მისასალმებელი დეპეშა. მათ შორის გაზ. „ბოლშევისტსკაია პუტიოვკის“ და „ბაკინსკი რაბოჩის“ რედაქციებისაგან, აგრეთვე საბჭოთა კავშირის გმირ **სლეპნიოვისა** და სსრ კავშირის სახალხო არტისტ სტანისლავსკისაგან, ფადეევის, ვასილ კამენსკისა, ნიკოლოზ ტიხონოვისაგან და სხვ.

ბოლშევიკური გეჭდვითი სიტყვის ლენინურ-სტალინური ტრადიციების დროშით

თხუთმეტი წლის წინათ, 1922 წლის 20 ივნისს, გამოვიდა ამიერკავკასიის სამხარეო პარტიული გაზეთის „ზარია ვოსტოკას“ პირველი ნომერი. ეს იყო ამიერკავკასიის ფედერაციის — ლენინ-სტალინის პირმშოს შექმნისა და განმტკიცების პერიოდი.

„ზარია ვოსტოკას“ პირველი ნომრის მოწინავე სტატიაში — „შხარდ დევგმირში“ შეჯამებულია რესპუბლიკების ძმური თანამშრომლობის პირველი თვეების შედეგები. „ის, რასაც ამჟამად ეამჩნევთ აზერბეიჯანში, საქართველოსა და სომხეთში მათი ავტონომიური ნაწილებით, — სწერდა „ზარია ვოსტოკა“, — ბრძოლის წარმატებისა და საბოლოო გამარჯვების სრულ რწმენას გვინერგავს“.

„ზარია ვოსტოკას“ ამიერკავკასიის ფედერაციის შექმნის ისტორიულ წლებში მაღლა უჭირავს პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის დროშა, აწარმოებს რა გადამწყვეტ ბრძოლას დიდმპყრობლური შოვინიზმისა და ადგილობრივი ნაციონალიზმის წინააღმდეგ; იგი ფართოდ ეწევა ამიერკავკასიის ფედერაციის შექმნის პროპაგანდას და დიდი როლი შეასრულა მის პირველ გამარჯვებათა მიღწევაში. სამხარეო პარტიული გაზეთი სავსებით უწყობდა ხელს ვ. ი. ლენინის მიერ გამოთქმული იმედის განხორციელებას, რომ ამიერკავკასიის რესპუბლიკების მჭიდრო კავშირი **„შეჭიდის ბურჟუაზიის დროს არნახულ და ბურჟუაზიული წყობილების დროს შეუძლებელ ნაციონალურ მშვიდობიანობის ნიმუშს.**

ნაციონალ - უკლონიზმთან გაფიცრებულ ბრძოლაში დღითიდღე, სულ უფროდაუფრო მტკიცდებოდა ამიერკავკასის ფედერაციის ძლიერება, წარმატებით ხორციელდებოდა რესპუბლიკების სამეურნეო-პოლიტიკური განმტკიცება, მტკიცდებოდა საქართველოს, აზერბეიჯანის, სომხეთის ხალხთა ინტერნაციონალური მეგობრობა.

საქართველოს ბოლშევიკებმა გადამწყვეტი ბრძოლა გაიარეს ამხანაგ **სტალინის** იმ მითითების შესასრულებლად, რომელიც მან მოგვცა 1921 წელს თბილისის პარტორგანიზაციის კრებაზე იმის შესახებ, რომ **„საქართველოს კომუნისტების მარცვ ამოცანას წარმოადგენს დაუნდობელი ბრძოლა ნაციონალიზმთან,** ძველი, ძმური ინტერნაციონალური კავშირის აღდგენა“.

1931 წლის 31 ოქტომბერს საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა გამოიტანა დადგენილება ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის, საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, აზერბეიჯანის კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სომხეთის კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მოხსენების გამო, რომელშიც ნათქვამი იყო: „აღნიშნავს რა, რომ ამიერკავკასიის პარტორგანიზაციამ უკანასკნელ პერიოდში მიაღწია ერთგვარ წარმატებებს, განსაკუთრებით სამეურნეო მშენებლობის ხელმძღვანელობასა და ამიერკავკასიის ინდუსტრიალიზაციის საქმეში, ცენტრალური კომიტეტი სთვლის, რომ ა.-კ. სამხარეო კომიტეტისა და ნაციკომპარტიების ცენტრალური კომიტეტების მუშაობაში დაშვებულია სერიოზული პოლიტიკური შეცდომები, რომელთაგან ძირითადია შეცდომა გლეხობის საკითხში“.

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება ისტორიული ნიშანდვეტი გახდა ამიერკავკასიის ფედერაციის სამეურნეო-პოლიტიკურ განვითარებაში. საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა ამიერკავკასიის პარტორგანიზაციებს, ა.-კ. სამხარეო კომიტეტს და ნაციკომპარტიების ცენტრალურ კომიტეტებს მოსთხოვა „ყველა აღნიშნული შეცდომის დაუყოვნებლივ გამოსწორება და ამიერკავკასიის ბოლშევიკების მთელი ძალღონისა და ყურადღების მობილიზაცია“, რათა გადაეჭრათ საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებით მათ წინაშე დასახული „უმნიშვნელოვანესი ამოცანები სამეურნეო და კულტურული სოციალისტური მშენებლობისა“.

ეს პერიოდი, „ზარია ვოსტოკას“ მუშაობაში მოსწავლების სრულიად ახალ ხანას. გადაჭრით ებრძვის რა ოპორტუნიზმს და მემარჯვენე-„მომემარცხენო“ დაშახინჯებათა რეციდივებს, გაზეთი ხდება პარტიის პოლიტიკის მებრძოლ პროპაგანდისტად ამიერკავკასის რესპუბლიკების პოლიტიკური, ეკონომიური და კულტურული ცხოვრების ყველა დარგში.

1933 წლის აღრე გაზაფხულზე, თებერვლის დაწყების წინ, „ზარია ვოსტოკას“ რედაქციამ მოაწყო გამოცდილების ფართო ურთიერთგაზიარება ამიერკავკასიის მოწინავე კოლმეურნეობებსა და შუა ვოლგის მხარის, ბეზენჩუკის მტს-ის **ლენინის სახ** კოლმეურნეობას შორის. ამიერკავკასიის კოლმეურნეებმა „პრავდაში“ წაიკითხეს ბეზენჩუკელ კოლმეურნეთა წერილი ამხანაგ **სტალინისადმი.** ამ წერილმა ააფორიაქა კოლმეურნეთა მასა და გაუღვიძა მას ცხოველი ინტერესი ბეზენჩუკელთა საქმისა და გამოცდილებისადმი. გაზეთმა „ზარია ვოსტოკამ“ თავიდანვე აიტაცა ამიერკავკასიის მოწინავე კოლმეურნეთა ინიციატივა, მოაწყო და სათავეში ჩაუდგა მათს შეჯიბრებას ბეზენჩუკელებთან.

„სიმართლე უნდა ითქვას, რომ გაზეთმა „ზარია ვოსტოკამ“ შესძლო გაეშალა სოციალისტური შეჯიბრება ბეზენჩუკის მოწინავე რაიონისა და ამიერკავკასიის კოლმეურნეობებს შორის, — სწერდა „პრავდა“ პრესის მიმოხილვა — „მაგალითის ძალაში“. იგი დღითიდღე სისტემატურად და ოპერატულად აშუქებს შეჯიბრების მსვლელობას. გაზეთმა თავის ფურცლებზე აღძრა საკოლმეურნეო წარმოების უმნიშვნელოვანესი საკითხები და შეამოწმა ისინი ბეზენჩუკელთა გამოცდილებაზე. „ზარია ვოსტოკას“ მიერ ბეზენჩუკელთა გამოცდილების შუქება გაზეთის ოპერატიულობის კარგი მაგალითია. სწორედ ასე უნდა ეხმაურებოდეს გაზეთი უმნიშვნელოვანეს პოლიტიკურ დოკუმენტებს, როგორიცაა, უეჭველად, ბეზენჩუკელ კოლმეურნეთა წერილები ამხანაგ სტალინისადმი“.

„პრავდა“ ყურადღებით ადევნებდა თვალს ამ შეჯიბრებას, მოათავსა სტატია „ვინ გაიმარჯვებს?“, შეაჯამა შეჯიბრების შედეგები.

ამიერკავკასიის კოლმეურნეთა შეჯიბრება ბეზენჩუკელებთან არ ყოფილა ეპიზოდური მოვლენა „ზარია ვოსტოკას“ მუშაობაში და არ ატარებდა ხანმოკლე კამპანიის ხასიათს. ამ შეჯიბრების ჩატარებაში, უეჭველად, გამომჟღავნდა რედაქციის მუშაობის სტილი და მიმართულება, მისი მჭიდრო კავშირი მასებთან.

შემდგომ, 1934 წელს, „ზარია ვოსტოკა“ აწყობს ბრიგადირთა შეჯიბრებას ამიერკავკასიის ფედერაციის კოლმეურნეობებში და აგვირგვინებს მათს მუდმივ კავშირს მილოტკუკრაკინის მტს-ის (ახლო-აღმოსავლეთის ზღვის მხარე) ბრიგადირებთან — სრულიად - საკავშირო შეჯიბრების ინიციატორებთან.

ორი თვის შემდეგ, 6 მაისს, „ზარია ვოსტოკა“ აღნიშნავს შეჯიბრების პირველ შედეგებს, ხოლო 1934 წლის ნოემბერში იწყებს შედეგების შეჯამებას. გაზეთმა ბევრ რამ გააკეთა იმისათვის, რომ დახმარებოდა კოლმეურნეობებს „გაეფართოვებინათ სოფლების საზღვრები“, შეუმჩნეველი გაეხადა ათასკილომეტრიანი სივრცეები, შეეკავშირებინა სხვადასხვა მხარისა და რესპუბლიკების კოლმეურნეები ინტერნაციონალური შემეჯიდროების დროშით.

1935 წლის ოქტომბრის დამდეგს გაზეთმა მოაწყო ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობათა პარტორგების ჩამოსვლა თბილისში ორგანიზაციულ - პარტიული, მასობრივი და აღმზრდელობითი მუშაობის გამოცდილების გასაცნობად ჭალაჭის საწარმოებში.

კოლმეურნეობათა პარტორგებთან გამოცდილების ურთიერთგაზიარებამ მნიშვნელოვანი გაცხოველება შეიტანა საფაბრიკო-საქარხნო პარტიული კომიტეტების ყოველდღიურ მუშაობაშიც, ხელი შეუწყო მათი მუშაობის თვითშემოწმებას, სოფხიზლის გაძლიერებას, პარტიული მეურნეობის გაუმჯობესებას.

ქალაქისა და სოფლის პარტორგების გამოცდილების ურთიერთგაზიარებას მთელი რიგი ეტაპები ჰქონდა და მას შესანიშნავი შედეგები მოჰყვა. ლაგოდეხში დაბრუნების შემდეგ, კოლმეურნეობათა პარტორგებმა ჩაატარეს კრებები, რომლებზედაც ილაპარაკეს თავის შთაბეჭდილებათა შესახებ. იმ ახალი რამის შესახებ, რაც მათ გადაიღეს საფაბრიკო-საქარხნო საწარმოთა მუშაობის გამოცდილებიდან.

ამ მუშაობამ, რომელიც აღნიშნა სკკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ჟურნალმა სტატიით „გამოცდილება, რომლისგანაც ბევრმა უნდა ისწავლოს“, უეჭველად ამოძრავა ბევრი პარტიული მუშაკი, გაუღვიძა მათ ინიციატივა, აიძულა გარდაექმნათ პარტიული მუშაობის მეთოდები.

1935 წლის 5 მაისს მოსკოვის ბეჭდვითი სიტყვის მუშაკთა კრებაზე ამხანაგი **ა. ი. სტეცკი,** ლაპარაკობდა რა თავის მოხსენებაში იმ გაზეთების შესახებ, რომლებიც „დგანან პოლიტიკურ სიმაღლეზე“, აღნიშნავდა: „სამხარეო გაზეთებიდან ამ მხრივ მაგალითია „ზარია ვოსტოკა“.

თბილისის პარტიული აქტივის კრებაზე ამხ. **ლ. ბერიამ** მოხსენებაში — „ამიერკავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციების ისტორიის საკითხისათვის“ გაზეთების წინაშე დასვა მთელი რიგი სერიოზული ამოცანები, რომლებიც დაკავშირებულია ჩვენი პარტიის ისტორიის ბოლშევიკურ შესწავლასთან.

გაზეთი, 1935 წლის სექტემბრიდან დაწყებული, თავის ფურცლებზე თანმიმდევრულად ათავსებს რედაქციის მიერ შეგროვილსა და ცალკე წიგნად გამოცემულს ძველი მუშების მოგონებებს ამხანაგი **სტალინის** რევოლუციური მუშაობის ცალკეული ეპიზოდების შესახებ საქართველოსა და ამიერკავკასიაში.

ახალი კონსტიტუციის შეშოლეგების, ამიერკავკასიის ფედერაციის ლიკვიდაციის და სსრ კავშირში საბჭოთა საქართველოს უშუალოდ შესვლის შემდეგ — „ზარია ვოსტოკა“ გახდა რესპუბლიკური პარტიული გაზეთი, საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და თბილისის კომიტეტის და საქართველოს სს რესპუბლიკის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის ორგანო.

გაზეთის წინაშე დაისახა ახალი ამოცანები, რომლებიც გამომდინარეობს ამხანაგი **სტალინის** მოხსენებიდან და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მარტის პლენუმის გადაწყვეტილებებიდან, აგრეთვე საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) მე-10 ყრილობის გადაწყვეტილებებიდან, მშრომელების, პარტიული და არაპარტიული ბოლშევიკების ფართო ფენებში მუშაობის თავისი დიდი გამოცდილების გამოყენებით, გაზეთი კიდევ უფრო გააღრმავებს და გააფართოვებს თავის კავშირს მასებთან გაშლილი კრიტიკისა და თვითკრიტიკის საფუძველზე, გაამხვილებს შეტევითს ბოლშევიკურ სიფხიზლეს, აღზრდის მასებს პროლეტარული ინტერნაციონალიზმისა და **ლენინ-სტალინის** პარტიის საქმისადმი თავდადებული ერთგულების სულისკვეთებით.

„ზარია ვოსტოკას“ პარტიის მიერ დასმული ამოცანების შესრულებისათვის ბრძოლაში შემდეგაც მაღლა ეჭირება „პრავდის“ სახელოვანი ბოლშევიკური ტრადიციების დროშა: მთელი მისი მუშაობა გამსჭვალული იქნება ბოლშევიკური პარტიულობით, ლენინურ - სტალინური შეურიგებლობით პარტიის მტრებისადმი, იგი მჭიდროდ იქნება დაკავშირებული მასებთან. არავითარი ეჭვი არ არის, რომ „ზარია ვოსტოკა“ მომავალშიაც მთელი თავისი ბოლშევიკური აღგზნებით გამოამჟღავნებს ხალხის მტრებს, კაპიტალიზმის ტროცკისტ და მემარჯვენე რესტავრატორებს, იაპონია - გერმანიის ფაშისტური ოხრანკების საზიზღარ აგენტურას და მათ დაჭირავებულ ჯაშუშებსა და დივერსანტებს. ბოლშევიკური პარტიულობა, გამახვილებული სოფხიზლე — ეს პირველი მოთხოვნაა ბეჭდვითი სიტყვის თვითეული მუშაკისადმი, თვითეული ბოლშევიკური გაზეთისადმი (საქდისი).

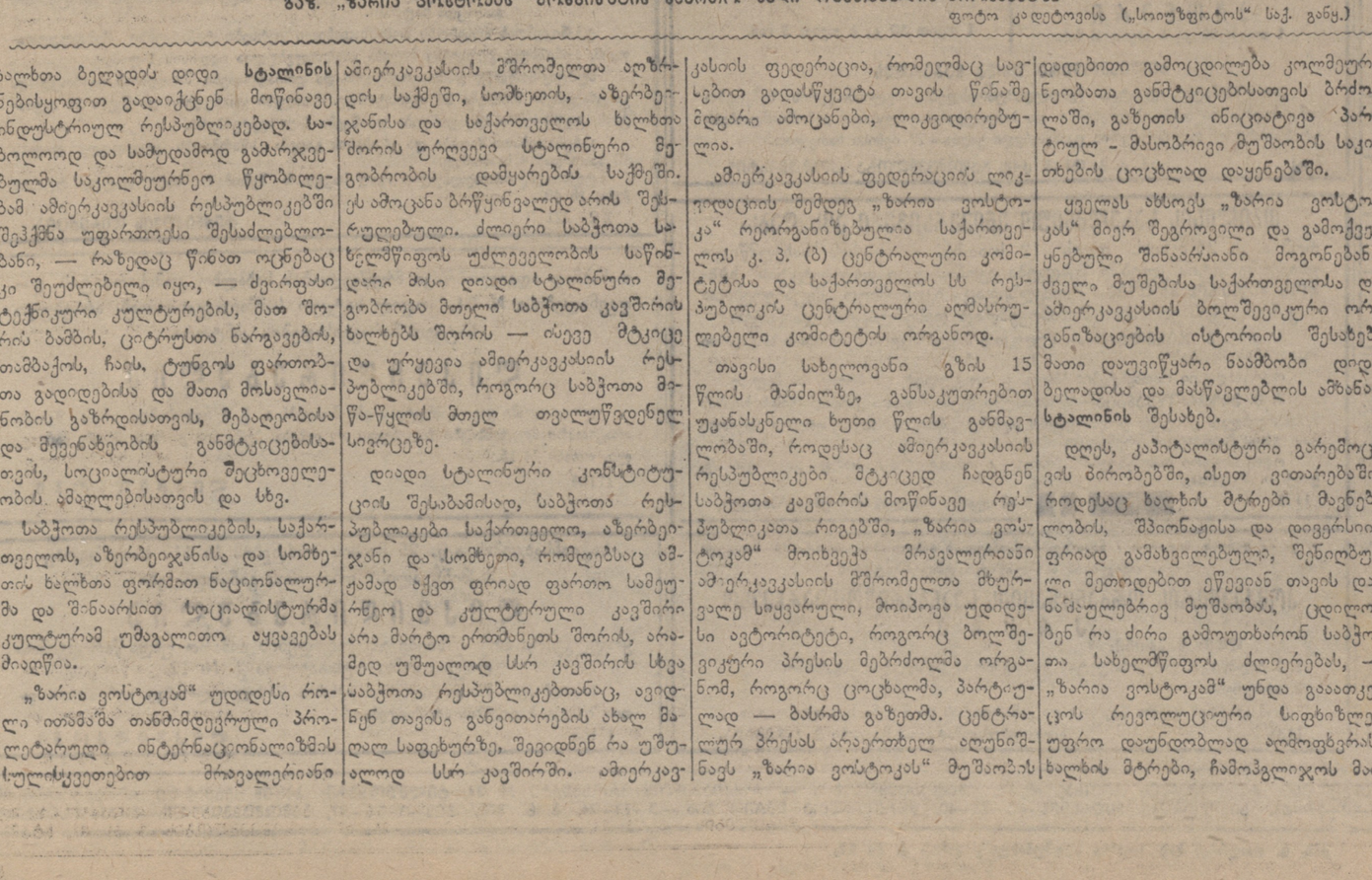

გაზ. „ზარია ვოსტოკას“ კოლგინატის საერთო ხედი რუსთაველის პროსპექტზე
ფოტო კალეტოვისა („სოიუზფოტოს“ საქ. განყ.)

„ზარია ვოსტოკას“ კოლგინატის საერთო ხედი რუსთაველის პროსპექტზე

ფოტო კალეტოვისა („სოიუზფოტოს“ საქ. განყ.)

გ. მუსაბეკოვი

სსრ კავშირის ცაკის თავმჯდომარე

ხალხთა სტალინური მეგობრობის ერთგული მედროშე

დღეს ჩვენ აღვნიშნავთ „ზარია ვოსტოკას“, ჩვენი შშვენიერი სოციალისტური სამშობლოს ერთერთი მოწინავე გაზეთის თხუთმეტ წლისთავს.

ბოლშევიკურმა გაზეთმა „ზარია ვოსტოკამ“, რომელიც შეიქმნა 15 წლის წინათ, როგორც ამიერკავკასიის პარტიული ორგანიზაციებისა და ამიერკავკასიის სფს რესპუბლიკების ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის ორგანო, ღრმად აითვისა ბოლშევიკური არალეგალობის პროლეტარული გაზეთების სახელოვანი ტრადიციები, გახდა მებრძოლი გაზეთი ამიერკავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციებისა. რომელთა მთელი ისტორია მათი ჩასახვის მომენტიდან მშვიდობიან პროლეტარიატის ბელადის ამხანაგი **სტალინის** მუშაობასთან და სახელთან.

ამიერკავკასიის ბოლშევიკთა ხელში მებრძოლი იარაღი — „ზარია ვოსტოკა“ თავისი წარმოშობის დღიდან შეურიგებელ ბრძოლას ეწეოდა პარტიის გენერალური ხაზის სიწმინდისათვის, დაუნდობლად ამხელებდა ხალხის მტრებს, ბოლშევიკური კრიტიკისა და თვითკრიტიკის საფუძველზე ამობრძმედდა სამი მოძმე რესპუბლიკის უფართოეს მასებს კაპიტალიზმის ფესვების აღმოსაფხვრელად, ეწეოდა შეუპოვარ ბრძოლას სოციალიზმის გამარჯვებისათვის ამიერკავკასიაში. გაზეთის მიერ განვლილი გზის ისტორია გვაძლევს იმის მრავალ მაგალითს, რომ „ზარია ვოსტოკა“, რომელსაც მაღლა ეჭირა ლენინურ-სტალინური ნაციონალური პოლიტიკის დროშა, განუხრელად ამჭიდროებდა ამ დროშის ქვეშ ამიერკავკასიის რესპუბლიკების მშრომელთა ფართო მასებს. ლენინ-სტალინის მიერ შექმნილი ამიერკავკასიის ფედერაციის განმტკიცებისა და ზრდისათვის ბრძოლაში, ფედერაციისა, რომელმაც გააერთიანა ამიერკავკასიის სამი მოძმე რესპუბლიკის ძალღონე სამეურნეო ნგრევისა და მენშევიკების, მუსავატელებისა, დაშნაკების მიერ მოწყობილ სისხლიან შეტაკებათა შედეგების ლიკვიდაციის საქმეში, — „ზარია ვოსტოკა“ თავისი პირველი ნომრიდანვე აქტიურ დახმარებას უწევდა ამ კონტრრევოლუციური ბურჟუაზიულ - ნაციონალისტური პარტიების საბოლოო განადგურებას.

გასული 15 წლის მანძილზე ამიერკავკასიის ფედერაციამ ბრწყინვალედ გაამართლა თავისი დანიშნულება, საგებით შეასრულა რა თავისი ისტორიული როლი — ნაციონალური მშვიდობიანობისა და სოციალიზმის მშენებლობის იარაღისა. საბჭოთა რესპუბლიკები — აზერბეიჯანი, სომხეთი და საქართველო — სოციალიზმის მიუვალ ციხე-სიმაგრედ გახდნენ აღმოსავლეთის საზღვარზე. მეფის რუსეთის ეს ყოფილი „განაპირა კუთხეები“ პარტიის ნებისყოფის, სსრ კავშირის ხალხთა ბელადის დიდი **სტალინის** ნებისყოფით გადაიქცნენ მოწინავე ინდუსტრიულ რესპუბლიკებად. საბოლოოდ და სამუდამოდ გამარჯვებულმა საკოლმეურნეო წყობილებამ ამიერკავკასიის რესპუბლიკებში შექმნა უფართოესი შესაძლებლობანი, — რაზედაც წინათ ოცნებაც კი შეუძლებელი იყო, — ძვირფასი ტექნიკური კულტურების, მათ შორის ბამბის, ციტრუსთა ნარგავების, თამბაქოს, ჩაის, ტუნგოს ფართობთა გადიდებისა და მათი მოსავლიანობის გაზრდისათვის, მებაღეობისა და მეფუტნეობის განმტკიცებისათვის, სოციალისტური შეცხოველეობის ამაღლებისათვის და სხვ.

საბჭოთა რესპუბლიკების, საქართველოს, აზერბეიჯანისა და სომხეთის ხალხთა ფორმით ნაციონალურმა და შინაარსით სოციალისტურმა კულტურამ უმაგალითო აყვავებას მიაღწია.

„ზარია ვოსტოკამ“ უდიდესი როლი ითამაშა თანმიმდევრული პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის სულისკვეთებით მრავალეროვანი ამიერკავკასიის მშრომელთა აღზრდის საქმეში, სომხეთის, აზერბეიჯანისა და საქართველოს ხალხთა შორის ურღვევი სტალინური მეგობრობის დამყარების საქმეში. ეს ამოცანა ბრწყინვალედ არის შესრულებული. ძლიერი საბჭოთა სახელმწიფოს უძლეველობის საწინდარი მისი დიადი სტალინური მეგობრობა მთელი **საბჭოთა კავშირის** ხალხებს შორის — ისევე მტკიცე და ურყევია ამიერკავკასიის რესპუბლიკებში, როგორც საბჭოთა მწა-წყლის მთელ თვალუწვდენელ სივრცეზე.

დიადი სტალინური კონსტიტუციის შესაბამისად, საბჭოთა რესპუბლიკები საქართველო, აზერბეიჯანი და სომხეთი, რომლებსაც ამჟამად აქვთ ფრიად ფართო სამეურნეო და კულტურული კავშირი არა მარტო ერთმანეთს შორის, არამედ უშუალოდ სსრ კავშირის სხვა საბჭოთა რესპუბლიკებთანაც, ავიდნენ თავისი განვითარების ახალ მაღალ საფეხურზე. შევიდნენ რა უშუალოდ სსრ კავშირში, ამიერკავკასიის ფედერაცია, რომელმაც სავსებით გადასწყვიტა თავის წინაშე მდგარი ამოცანები, ლიკვიდირებულია.

ამიერკავკასიის ფედერაციის ლიკვიდაციის შემდეგ „ზარია ვოსტოკა“ რეორგანიზებულია საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და საქართველოს სს რესპუბლიკის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის ორგანოდ.

თავისი სახელოვანი გზის 15 წლის მანძილზე, განსაკუთრებით უკანასკნელი ხუთი წლის განმავლობაში, როდესაც ამიერკავკასიის რესპუბლიკები მტკიცედ ჩადგნენ საბჭოთა კავშირის მოწინავე რესპუბლიკათა რიგებში, „ზარია ვოსტოკამ“ მოიხიბლა მრავალეროვანი ამიერკავკასიის მშრომელთა მხურვალე სიყვარული, მოიპოვა უდიდესი ავტორიტეტი, როგორც ბოლშევიკური პრესის მებრძოლმა ორგანომ, როგორც ცოცხალმა, პარტიულად — ბასრმა გაზეთმა. ცენტრალურ პრესას არაერთხელ აღუნიშნავს „ზარია ვოსტოკას“ მუშაობის ნიღაბი, ნიშანში მარჯვედ. მსახვრელად დაარტყას იმ ადამიანებს, რომლებიც დაავადებული არიან იდეოტური ავადმყოფობით — პოლიტიკური უდარდელობითა და სიბრმავით.

პარტიის საბრძოლო ლოზუნგი ბოლშევიზმის დაუფლების შესახებ, კადრების პოლიტიკური აღზრდის შესახებ — „ზარია ვოსტოკას“ წინაშე აყენებს კიდევ უფრო გაძლიერებულ მოთხოვნებს.

შეიძლება მტკიცედ დარწმუნებული ვიყოთ, რომ „ზარია ვოსტოკა“ საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის თებერვლის პლენუმის გადაწყვეტილებებისა და ამხანაგ **სტალინის** მოხსენების საფუძველზე, მოაზდენს საქართველოს მშრომელი მასების ყურადღების მობილიზაციას პარტიის **ამ** საბრძოლო ლოზუნგის განსახორციელებლად.

გაზეთ „ზარია ვოსტოკას“ რეორგანიზაციასთან დაკავშირებით, მის წინაშე აისახება ახალი ამოცანები. შეიძლება მტკიცედ დარწმუნებული ვიყოთ, რომ საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ხელმძღვანელობით „ზარია ვოსტოკა“ ამ ამოცანებს ღირსეულად შეასრულებს.

გაზეთის ამ უაღრესად აქტუალური ამოცანების რიცხვში მუდამ უნდა დარჩეს, როგორც ძირითადი ამოცანა — მუდამ ყოფნა ამიერკავკასიის ხალხთა უძვირფასესი მონაპოვარის — საქართველოს, აზერბეიჯანის, სომხეთისა და მთელი **საბჭოთა** კავშირის ხალხთა დიადი სტალინური მეგობრობის სადარაჯოზე.

ՀԱՅԿՈՒՐՈՐՏ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԳԱՆ

ՀԱՅԿՈՒՐՈՐՏ — ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԳԱՆ

Հրատարակվում է 1920 թվականի հոկտեմբերի 16-ից

Տարեկան բաժանորդագին՝ 24 ռուբլի, կես տարվա՝ 12 ռուբլի, երեք ամսվա՝ 6 ռուբլի

Խմբագրության և տպարանի հասցեն՝ Երևան, Աբովյան փող. № 1

Հեռախոսներ՝ խմբագրության՝ 3-63-03, 3-08-67, 3-06-88, 3-57-61, 3-73-24, 3-73-40, 3-26-67, 3-31-81, 3-27-04, 3-03-58

Տպագրված է Հայկական ՍՍՀ Ժողկոմխորհի տպարանում

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՍԴՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԻ ՀԱՎԱՔԱԾՈՒ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՍԴՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԻ ՀԱՎԱՔԱԾՈՒ

1932 թվականի դեկտեմբերի 12-ի նիստում, քննելով ՀԱՍՍՀ ժողկոմխորհի նախագահ ընկ. Ա. Ի. Ամատունու ներկայացրած նախագիծը, ՀԱՍՍՀ ԿԿ(բ)Կ Կենտկոմի կազմակերպական բյուրոն որոշում է.

1. Հաստատել ՀԱՍՍՀ ժողկոմխորհի նախագահ ընկ. Ա. Ի. Ամատունուն ՀԱՍՍՀ ժողկոմխորհի նախագահի տեղակալ ընկ. Ա. Ա. Ղուկասյանի,